

ABRAHAM LİNCOLN'ÜN YAŞAMI, POLİTİK KARIYERİ VE SUİKASTE UĞRAMASI

*Mustafa USLU
**Hidayet KAYA
***Yusuf YAPRAK
****Sibel KÜÇÜK
*****Abdurrahim ANUŞTEKİN

Araştırma Makalesi

Makale Gönderme Tarihi

30. 09. 2023

Makale Kabul Tarihi

10. 11. 2023

Atıf Bilgisi

Chicago: Mustafa Uslu, Hidayet Kaya, Yusuf Yaprak, Sibel Küçük, Abdurrahim Anuştekin, “Abraham Lincoln’ün Yaşamı, Politik Kariyeri Ve Suikaste Uğraması”, *International Journal of Eastern Mediterranean Studies*, Vol. 1, Issue: 3, 2023, ss. 281-320.

Apa: Uslu, M., Kaya, H., Yaprak, Y., Küçük, S., Anuştekin, A. (2023), “Abraham Lincoln’ün Yaşamı, Politik Kariyeri Ve Suikaste Uğraması”, *International Journal of Eastern Mediterranean Studies*, Vol. 1, Issue: 3, ss. 281-320.

Özet

Bütün yaşamı boyunca devlet adamlığı ile birebir örtüşmüş bir lider olan Abraham Lincoln, ülkesinin bütünlüğünü sağlamanın yanı sıra ülke içerisindeki ayrışıklıkları ortadan kaldırma konusunda son derece cesur adımlar atabilen ender şahsiyetlerden biridir. Gerek iç savaş sırasında ve gerekse köleliğin kaldırılması sırasında ortaya koyduğu politik tutarlılık, bu gün Amerika Birleşik Devletleri adıyla bir devlet var ve dünya politikalarına yön veriyorsa bu onun eseridir. Onun geleceğe dair atmış olduğu adımlar, yapmış olduğu anlaşmalar ve uyguladığı devrimler, Amerika’nın bu günkü bütünlüğünün yegane sebeplerinden biridir.

Bu makalede Abraham Lincoln’ün hayatı, politik kariyeri ve suikaste kurban gitmesi konu edilmektedir.

Anahtar Kelimeler: Abraham, Amerika, Lincoln, Devlet, Politika, Savaş, Kölelik

Abstract

Abraham Lincoln, a leader who was consistent with statesmanship throughout his life, is one of the rare figures who could take extremely courageous steps to ensure the integrity of his country as well as to eliminate contradictions within the country. The political consistency he demonstrated both during the civil war and during the abolition of slavery, and if there is a state called the United States of America today and directs world politics, this is his work. The steps he took towards the future, the agreements he made and the revolutions he

* Müdür Yardımcısı, Şehit Mehmet Uçar İlkokulu, uslu-1901@hotmail.com, Orcid: 0009-0008-3497-6032

** Müdür, Zübeyde Hanım Anaokulu, zbydhnmanaokulu27@gmail.com, Orcid: 0009-0004-4942-8099

*** Müdür Yardımcısı, Mustafa Keçeci İlkokulu, zyusuf.yaprak@gmail.com, Orcid no: 0009-0004-9454-7396

**** Müdür Yardımcısı, Mustafa Keçeci İlkokulu, sibeelkucuk@gmail.com, Orcid: 0009-0004-7688-2254

***** Müdür, Ayşe Mustafa Sevcan ilkokulu, anustekin2731@gmail.com, Orcid: 0009-0009-9445-070X

implemented are one of the sole reasons for the integrity of America today.

This article discusses Abraham Lincoln's life, political career and assassination.

Key Words: Abraham, America, Lincoln, State, Politics, War, Slavery

Giriş

Abraham Lincoln (12 Şubat 1809 - 15 Nisan 1865), 1861'den 1861'deki suikasta kadar Amerika Birleşik Devletleri'nin 16. başkanı olarak görev yapan Amerikalı bir avukat, politikacı ve devlet adamıydı. Lincoln, Amerikan İç Savaşı boyunca ulusu anayasal bir birlik olarak savunmak için Birliğe liderlik etti ve isyancı Konfederasyonu yenmeyi, köleliği ortadan kaldırmayı, federal hükümetin gücünü genişletmeyi ve ABD ekonomisini modernleştirmeyi başardı¹.

Lincoln, Kentucky'de ahşap bir kulübede yoksulluk içinde doğdu ve sınırda, özellikle de Indiana'da büyüdü. Kendi kendini yetiştirdi ve bir avukat, Whig Partisi lideri, Illinois eyalet yasa koyucusu ve Illinois'den ABD kongre üyesi oldu. 1849'da Springfield, Illinois'deki başarılı hukuk mesleğine geri döndü. 1854'te, bölgeleri köleliğe açan ve siyasete yeniden girmesine neden olan Kansas-Nebraska Yasası'na kızdı. Kısa süre sonra yeni Cumhuriyetçi Parti'nin lideri oldu. Stephen A. Douglas'a karşı 1858 Senato kampanyası tartışmalarında ulusal bir izleyici kitlesine ulaştı. Lincoln 1860'ta başkanlığa aday oldu ve zafer kazanmak için Kuzey'i süpürdü. Güney'deki kölelik yanlısı unsurlar onun seçilmesini köleliğe yönelik bir tehdit olarak gördü ve Güney eyaletleri ulustan ayrılmaya başladı. Bu süre zarfında, yeni kurulan Amerika Konfedere Devletleri Güney'deki federal askeri üsleri ele geçirmeye başladı. Lincoln'ün başkanlığı devralmasından bir aydan biraz daha uzun bir süre sonra, Konfederasyon güçleri Güney Carolina'daki bir ABD kalesi olan Fort Sumter'a saldırdı². Bombardımanın ardından Lincoln, isyanı bastırmak ve birliği yeniden tesis etmek için güçlerini seferber etti³.

İlımlı bir Cumhuriyetçi olan Lincoln, hem Demokrat hem de Cumhuriyetçi partilerden dostları ve rakipleriyle çekişmeli bir dizi hizip arasında gezinmek zorunda kaldı. Müttefikleri Savaş Demokratları ve Radikal Cumhuriyetçiler, Güney Konfederasyonlara sert

¹ Stefan Lorant, The Life of Abraham Lincoln: A Short, Illustrated Biography, USA 1955, p. 7; Henry Adams, Je Life of Albert Gal/sUn (Philadelphia: J.B. Lippincott & Co .. 1880), p. 635.

² Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 65.

davranılmasını talep etti. Grupları, karşılıklı düşmanlıktan yararlanarak, siyasi himayeyi dikkatli bir şekilde dağıtarak ve Amerikan halkına hitap ederek yönetti. Savaş karşıtı Demokratlar ("Copperheads" olarak anılırlar) Lincoln'den nefret ediyorlardı ve bazı uzlaşmaz Konfederasyon yanlısı unsurlar, ona suikast planlayacak kadar ileri gittiler. Gettysburg Konuşması, Amerikan ulusal amacının en büyük ve en etkili açıklamalarından biri olarak görülmeye başlandı. Lincoln, generallerin seçimi de dahil olmak üzere savaş çabalarındaki strateji ve taktikleri yakından denetledi ve Güney'in ticaretine deniz ablukası uyguladı. Maryland ve diğer yerlerde Habeas Corpus'u askıya aldı ve Trent Olayını etkisiz hale getirerek İngiliz müdahalesini önledi. 1863'te eyaletlerdeki "isyan halindeki" kölelerin özgür olduğunu ilan eden Özgürlük Bildirgesi'ni yayınladı. Aynı zamanda Ordu ve Donanmaya "bu tür kişilerin özgürlüğünü tanıma ve koruma" ve onları "Amerika Birleşik Devletleri'nin silahlı hizmetine kabul etme" talimatı verdi. Lincoln, sınır eyaletlerine köleliği yasaklamaları için baskı yaptı ve bir suçun cezalandırılması dışında köleliği ortadan kaldıran ABD Anayasası'nın On Üçüncü Değişikliğini destekledi⁴.

Lincoln kendi başarılı yeniden seçim kampanyasını yönetti. Savaştan zarar gören ulusu uzlaşma yoluyla iyileştirmeye çalıştı. 14 Nisan 1865'te, Konfederasyonun Appomattox'ta teslim olmasından sadece beş gün sonra, eşi Mary ile Washington DC'deki Ford's Theatre'da bir oyuna katılıyordu ve Konfederasyon sempatizanı John Wilkes Booth tarafından ölümcül bir şekilde vuruldu. Lincoln, savaş zamanındaki liderliği ve Birliği koruma ve köleliği ortadan kaldırma çabaları nedeniyle bir şehit ve ulusal bir kahraman olarak anılıyor. Lincoln, hem popüler hem de akademik anketlerde sıklıkla Amerikan tarihinin en büyük başkanı olarak gösteriliyor⁵.

Abraham Lincoln'ün Gençliği Ve Kariyeri

Abraham Lincoln, 12 Şubat 1809'da Thomas Lincoln ve Nancy Hanks Lincoln'ün ikinci çocuğu olarak, Hodgenville, Kentucky yakınlarındaki Sinking Spring Farm'daki ahşap bir kulübede doğdu. Kendisi, 1638'de Hingham, Norfolk'tan aynı adı taşıyan Hingham,

³ Carpenter, Francis B.. Beyaz Saray'da Altı Ay: Bir Resmin Hikayesi, Hurd Ve Houghton, (1866), p. 217.

⁴ Donald, David Herbert, Lincoln, New York, New York: Simon ve Schuste (1996), p. 20-22.

⁵ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 66.

Massachusetts'e göç eden bir İngiliz olan Samuel Lincoln'ün soyundan geliyordu. Aile daha sonra New Jersey, Pennsylvania ve Virginia'dan geçerek batıya göç etti⁶. Lincoln aynı zamanda Virginia'daki Harrison ailesinin soyundan geliyordu; babasının büyükbabası ve adaşı Yüzbaşı Abraham Lincoln ve eşi Bathsheba (kızlık soyadı Herring), aileyi Virginia'dan Jefferson County, Kentucky'ye taşıdı⁷. Kaptan 1786'da bir Hint baskınında öldürüldü⁸. Aralarında Abraham'ın babası olan sekiz yaşındaki Thomas'ın da bulunduğu çocukları saldırıya tanık oldu. Aile 1800'lerin başında Hardin County, Kentucky'ye yerleşmeden önce Thomas Kentucky ve Tennessee'de ufak tefek işlerde çalıştı⁹.

Lincoln'ün Spencer County, Indiana'da Büyüdüğü Çiftlik Alanı

Lincoln'ün annesi Nancy Lincoln'ün, Lucy Hanks'in kızı olduğu yaygın olarak kabul ediliyor. Thomas ve Nancy, 12 Haziran 1806'da Washington County'de evlendiler ve Elizabethtown, Kentucky'ye taşındılar. Üç çocukları vardı: Sarah, Abraham ve bebekken ölen Thomas¹⁰.

Thomas Lincoln, mülkiyet haklarıyla ilgili mahkeme anlaşmazlıklarında arazisinin 200 dönümü (81 hektar) dışında tamamını kaybetmeden önce Kentucky'de çiftlikler satın aldı veya kiraladı. 1816'da aile, arazi araştırmalarının ve tapuların daha güvenilir olduğu Indiana'ya taşındı. Indiana "özgür" (köleliğin olmadığı) bir bölgeydi ve onlar Indiana, Perry County'deki Hurricane Township'teki "kesintisiz bir ormana" yerleştiler. 1860'da Lincoln, ailenin Indiana'ya taşınmasının "kısmen kölelik nedeniyle" olduğunu, ancak esas olarak arazi tapusu zorluklarından kaynaklandığını belirtti¹¹.

Thomas, Kentucky ve Indiana'da çiftçi, marangoz ve marangoz olarak çalıştı. Çeşitli zamanlarda çiftliklere, besi hayvanlarına ve kasaba arsalarına sahipti, vergi ödedi, jürilerde yer aldı, mülklerin değerini değerlendirdi ve ilçe devriyelerinde görev yaptı. Thomas ve Nancy, alkolü, dansı ve köleliği yasaklayan Ayrı Baptistler Kilisesinin üyeleriydi. Finansal zorlukların üstesinden gelen Thomas, 1827'de Indiana'da Little Pigeon Creek Topluluğu

⁶ Warren, Louis A. (2017). Lincoln's Youth: Indiana Years, Seven to Twenty-One, 1816–1830 (Classic Reprint). London, England: (2017), p. 3-4.

⁷ Harrison, J. Houston, Settlers by the Long Grey Trail. Joseph K. Ruebush Co, (1935), p. 276.

⁸ Warren, Louis A., Lincoln's Youth: Indiana Years, Seven to Twenty-One, 1816–1830 (Classic Reprint). London (2017), p. 4.

⁹ Donald, David Herbert, Lincoln. New York, New York: Simon and Schuster, (1996), p. 21.

¹⁰ Warren, Lincoln's Youth, s. 9.

¹¹ Art.bur M. Schlesinger. Jr.. The Age of Jackson (Boston: Little, Brown. and Co .. 1945), p. 279.

haline gelen 80 dönümlük (32 hektar) arazinin net tapusunu elde etti.¹²

5 Ekim 1818'de Nancy Lincoln süt hastalığından öldü ve 11 yaşındaki Sarah, babası, 9 yaşındaki Abraham ve Nancy'nin 19 yaşındaki yetim kuzeni Dennis Hanks'in de dahil olduğu evin sorumluluğunu üstlendi. On yıl sonra, 20 Ocak 1828'de Sarah ölü doğan bir erkek çocuk doğururken öldü ve Lincoln'ü mahvetti. 2 Aralık 1819'da Thomas, Elizabethtown, Kentucky'den dul bir kadın olan ve üç çocuğu olan Sarah Bush Johnston ile evlendi. İbrahim üvey annesiyle yakınlaştı ve ona "Anne" adını verdi. Lincoln, çiftlik hayatıyla ilgili ağır işlerden hoşlanmazdı. Hatta ailesi, tüm "okuma, karalama, yazma, şifreleme, Şiir yazma vb." işlemlerine rağmen onun tembel olduğunu bile söyledi. Üvey annesi onun "fiziksel emekten" hoşlanmadığını ancak okumayı sevdiğini kabul etti¹³.

Eğitim Ve Illinois'e Taşınma

Lincoln büyük ölçüde kendi kendini yetiştirmişti. Resmi eğitimi gezici öğretmenlerden geliyordu. Bu, yedi yaşında okumayı öğrendiği ancak muhtemelen yazmayı öğrenemediği Kentucky'de ve çiftlik işleri nedeniyle ara sıra okula gittiği Indiana'da toplam 12 aydan daha kısa bir süre boyunca iki kısa dönemi içeriyordu. 15 yaşına gelindiğinde bir araya gelir. Hırslı bir okuyucu olarak ısrar etti ve öğrenmeye ömür boyu ilgisini sürdürdü. Ailesi, komşuları ve okul arkadaşları onun okuduğu kitapların arasında Kral James İncili, Ezop'un Masalları, John Bunyan'ın Seyyahın İlerleyişi, Daniel Defoe'nun Robinson Crusoe'su ve Benjamin Franklin'in Otobiyografisi olduğunu hatırladılar. Lincoln, kendi kendini yetiştirmiş olmasına rağmen, Haziran 1861'de Columbia Üniversitesi'nden fahri Hukuk Doktoru da dahil olmak üzere, hayatının ilerleyen dönemlerinde fahri dereceler aldı¹⁴.

Yeni Salem, Illinois

Lincoln, ergenlik çağında ev işlerinin sorumluluğunu üstlendi ve 21 yaşına kadar ev dışındaki işlerden elde ettiği tüm kazancı geleneksel olarak babasına verdi. Lincoln uzun boylu, güçlü ve atletikti ve balta kullanma konusunda ustalaştı. Gençliğinde aktif bir güreşçiydi ve kaba yakala-yakala tarzında (aynı zamanda yakalama güreşi olarak da bilinir) eğitim aldı. 21 yaşında ilçe güreş şampiyonu oldu. "Clary's Grove Boys" olarak bilinen kabadayılardan ünlü lideriyle bir güreş maçını kazandıktan sonra güç ve cesaretiyle ün

¹² Sandburg, Carl, Abraham Lincoln: The Prairie Years. San Diego, California: HARCOURT. OCLC 65, (1926), p. 20.

¹³ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 10-11.

¹⁴ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 14.

kazandı¹⁵.

Mart 1830'da, başka bir süt hastalığı salgını korkusuyla, Abraham da dahil olmak üzere geniş Lincoln ailesinin birkaç üyesi batıya, özgür bir eyalet olan Illinois'e taşındı ve Macon County'ye yerleşti. Abraham daha sonra kısmen babasının eğitimsizliği nedeniyle Thomas'tan giderek uzaklaştı. 1831'de Thomas ve diğer aile üyeleri Illinois, Coles County'deki yeni bir çiftliğe taşınmaya hazırlanırken Abraham kendi başına harekete geçti. Altı yıl boyunca New Salem, Illinois'de evini kurdu. Lincoln ve bazı arkadaşları, canlı domuzlar da dahil olmak üzere malları düz tekneyle New Orleans, Louisiana'ya götürdüler ve burada köleliğe ilk kez tanık oldular¹⁶.

Evlilik Ve Çocuklar

Lincoln'ün ilk romantik ilgisinin New Salem'e taşındığında tanıştığı Ann Rutledge olduğu konusunda ısrar ediyor. Onlarca yıl sonra verilen tanık ifadeleri, ikisi arasındaki aşka dair herhangi bir spesifik hatırlama eksikliğini gösterdi. Rutledge 25 Ağustos 1835'te büyük olasılıkla tifodan öldü; Ann'in mezarına yağmur yağması fikrine dayanamayacağını söyleyen Lincoln, ciddi bir depresyona girdi ve bu da Ann'e aşık olduğu yönünde spekülasyonların oluşmasına neden oldu¹⁷.

1830'ların başında Kentucky'den Mary Owens'la tanıştı. 1836'nın sonlarında Lincoln, New Salem'e dönmesi halinde Owens'la bir maç yapmayı kabul etti. Owens o kasım ayında geldi ve bir süre onunla flört etti; ancak her ikisinin de ikinci düşünceleri vardı. 16 Ağustos 1837'de Owens'a, ilişkiyi bitirirse onu suçlamayacağını söyleyen bir mektup yazdı ve o asla yanıt vermedi¹⁸.

1839'da Lincoln, Springfield, Illinois'de Mary Todd ile tanıştı ve ertesi yıl nişanlandılar. Lexington, Kentucky'de yaşayan zengin bir avukat ve iş adamı olan Robert Smith Todd'un kızıydı. Lincoln'ün isteği üzerine 1 Ocak 1841'de yapılması planlanan düğün iptal edildi, ancak barıştılar ve 4 Kasım 1842'de Mary'nin kız kardeşinin Springfield malikanesinde evlendiler. Endişeyle düğüne hazırlanırken nereye gittiği soruldu ve

¹⁵ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 24-25.

¹⁶ Harold Holzer. *Lincoln at Cooper Union: The Speech That Made Abraham Lincoln President* (New York: NY, Simon & Schuster, 2004), p. 111.

¹⁷ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 35-36.

¹⁸ Michael Pfau, *The Political Style of Conspiracy: Chase, Sumner, and Lincoln* (East Lansing, MI: Michigan State University Press, 2005), p. 43.

"Cehennem herhalde" diye cevap verdi¹⁹. 1844'te çift, Springfield'da hukuk bürosunun yakınında bir ev satın aldı. Mary, kiralanan bir hizmetçinin ve bir akrabanın yardımıyla evi idare ediyordu.

Lincoln sevgi dolu bir koca ve dört oğul babasıydı, ancak işi onu düzenli olarak evden uzak tutuyordu. En büyüğü olan Robert Todd Lincoln 1843'te doğdu ve olgunluğa kadar yaşayan tek çocuktur. 1846'da doğan Edward Baker Lincoln (Eddie), 1 Şubat 1850'de muhtemelen tüberkülozdan öldü. Lincoln'ün üçüncü oğlu "Willie" Lincoln, 21 Aralık 1850'de doğdu ve 20 Şubat 1862'de Beyaz Saray'da ateşten öldü. En küçüğü Thomas "Tad" Lincoln, 4 Nisan 1853'te doğdu ve hayatta kaldı. babası ancak 16 Temmuz 1871'de 18 yaşında kalp yetmezliğinden öldü. Lincoln "çocuklara oldukça düşküdü" ve Lincoln'lerin kendi çocuklarına karşı katı oldukları düşünülüyordu. Aslında Lincoln'ün hukuk ortağı William H. Herndon, Lincoln çocuklarını hukuk bürosuna getirdiğinde sinirlenirdi. Görünen o ki babaları çoğu zaman çocuklarının davranışlarını fark edemeyecek kadar işine odaklanmıştı. Herndon şöyle anlattı: "Birçok kez onların küçük boyunlarını kırmak istediğimi hissettim, ancak yine de Lincoln'e olan saygımdan dolayı çenemi kapalı tuttum. Lincoln, çocuklarının ne yaptığını veya ne yaptığını fark etmedi." ²⁰

Oğulları Eddie ve Willie'nin ölümleri her iki ebeveyni de derinden etkiledi. Lincoln, artık klinik depresyon olduğu düşünülen bir durum olan " melankoli "den acı çekiyordu. Mary hayatının ilerleyen dönemlerinde kocasını ve oğullarını kaybetmenin getirdiği stresle boğuştu ve Robert onu 1875'te bir süreliğine akıl hastanesine kapattı²¹.

1831 ve 1832 yılları arasında Lincoln, New Salem, Illinois'de bir genel mağazada çalıştı. 1832'de Illinois Temsilciler Meclisi'ne adaylığını açıkladı, ancak Kara Şahin Savaşı sırasında Illinois Milislerinde kaptan olarak hizmet etme kampanyasını yarıda kesti. Lincoln, Kara Şahin Savaşı'ndan eve döndüğünde demirci olmayı planladı, ancak bunun yerine krediyle New Salem'de bir genel mağaza satın aldığı 21 yaşındaki William Berry ile bir ortaklık kurdu. Müşterilere tekli içecek satmak için lisans gerekli olduğundan Berry, Lincoln ve kendisi için kişi başı 7 \$ karşılığında barmenlik lisansı aldı ve 1833'te Lincoln- Berry Genel Mağazası da bir meyhane haline geldi. Lisanslı barmenler olarak Lincoln ve Berry,

¹⁹ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 41-42.

²⁰ John Poulakos, "Towards a Sophistic Definition of Rhetoric," Philosophy & RHETORIC 1, NO. 16 (1983): 36-41.

²¹ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 56-57.

likör de dahil olmak üzere alkollü içkileri yarım litresi 12 sentten satabiliyorlardı. Paket servis akşam yemekleri de dahil olmak üzere çok çeşitli alkollü içeceklerin yanı sıra yiyecekler de sundular. Ancak Berry alkolik oldu, çoğu zaman çalışamayacak kadar sarhoştı ve Lincoln mağazayı tek başına yönetmeye başladı. Ekonominin büyümesine rağmen işletme zorlandı ve borç batağına düştü, bu da Lincoln'ün hissesini satmasına neden oldu²².

Lincoln, askerlik hizmetinden döndükten sonraki ilk kampanya konuşmasında kalabalığın içinde bir taraftarın saldırı altında olduğunu gözlemledi, saldırganı "boynundan ve pantolonunun kenarından" yakalayıp fırlattı. Kampanyada Lincoln, Sangamon Nehri üzerindeki navigasyonun iyileştirilmesini savundu. Bir öykücü olarak kalabalıkları kendine çekebiliyordu ama gerekli resmi eğitimden, güçlü arkadaşlardan ve paradan yoksundu ve seçimi kaybetti. Lincoln, New Salem bölgesinde kullanılan 300 oyundan 277'sini almasına rağmen, 13 aday arasında sekizinci oldu (ilk dördü seçildi).

Lincoln, New Salem'de posta müdürü ve daha sonra ilçe araştırmacısı olarak görev yaptı, ancak doymak bilmez okumaya devam etti ve avukat olmaya karar verdi. Lincoln, gelenek olduğu gibi yerleşik bir avukatın ofisinde çalışmak yerine, avukatlar John Todd Stuart ve Thomas Drummond'dan hukuk metinlerini ödünç aldı, Blackstone'un Yorumları ve Chitty'nin Yalvarışları da dahil olmak üzere kitaplar satın aldı ve kendi hukuku üzerine hukuk okudu. sahip olmak. Daha sonra hukuk eğitimi hakkında "Kimseyle okumadım" dedi. Lincoln'ün 1834'teki ikinci eyalet binası kampanyası, bu sefer bir Whig olarak, güçlü bir Whig rakibine karşı başarılı oldu. Daha sonra Sangamon County için Illinois Temsilciler Meclisi'ndeki dört dönemini takip etti. Illinois ve Michigan Kanalı'nın inşasını destekledi ve daha sonra Kanal Komiseri oldu. Oy hakkının beyaz toprak sahiplerinin ötesinde tüm beyaz erkekleri kapsayacak şekilde genişletilmesi yönünde oy kullandı, ancak hem köleliğe hem de köleliğin kaldırılmasına karşı çıkan bir "özgür toprak" duruşunu benimsedi. 68 1837'de şunu ilan etti: "Kölelik kurumu hem adaletsizlik hem de kötü politika üzerine kuruludur, ancak köleliğin kaldırılması doktrinlerinin ilan edilmesi, onun kötülüklerini azaltmaktan ziyade artırma eğilimindedir." Henry Clay'in, serbest bırakılan kölelerin Liberya'ya yerleştirilmesiyle birlikte bir köleliğin kaldırılması programını savunan Amerikan Kolonizasyon Derneği'ne verdiği desteği yineledi²³.

9 Eylül 1836'da Illinois barosuna kabul edildi ve Springfield'a taşındı ve Mary

²² Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 65.

Todd'un kuzeni John T. Stuart'ın yanında avukatlık yapmaya başladı. Lincoln, çapraz sorgular ve kapanış tartışmaları sırasında zorlu bir duruşma savaşçısı olarak ortaya çıktı. Birkaç yıl Stephen T. Logan'la ortaklık yaptı ve 1844'te "çalışkan bir genç adam" olan William Herndon ile çalışmaya başladı. 27 Ocak 1838'de, o zamanlar yirmi sekiz yaşında olan Abraham Lincoln, gazete editörü Elijah Parish Lovejoy'un Alton'da öldürülmesinden sonra Springfield, Illinois'deki Lyceum'da ilk büyük konuşmasını yaptı. Lincoln, Atlantik ötesi hiçbir askeri devin ulus olarak bizi asla ezemeyeceği konusunda uyardı. Lincoln, "Dışarıdan gelemez. Eğer yıkım bizim kaderimizse, onun yazarı ve bitiricisi biz olmalıyız" dedi. Bundan önce, 28 Nisan 1836'da Francis McIntosh adında masum bir siyah adam St. Louis, Missouri'de diri diri yakıldı. Zann Gill, bu iki cinayetin, sonunda Abraham Lincoln'ün başkanlığa aday olmasına yol açan zincirleme reaksiyonu nasıl tetiklediğini anlatıyor. Lincoln, siciline sadık kalarak, 1861'de arkadaşlarına "eski bir Whig, Henry Clay'in öğrencisi" olduğunu itiraf etti. Partileri bankacılıkta ekonomik modernleşmeyi, demiryolları dahil iç iyileştirmeleri finanse etmek için tarifeleri ve şehirleşmeyi destekliyordu²⁴.

1843'te Lincoln, ABD Temsilciler Meclisi'nde Illinois'in 7. bölge koltuğu için Whig adaylığını aradı; John J. Hardin tarafından mağlup edildi, ancak Hardin'i bir dönemle sınırlama konusunda partiye galip geldi. Lincoln, 1846'da adaylığı kazanma stratejisini hayata geçirmekle kalmadı, aynı zamanda seçimi de kazandı. Illinois delegasyonundaki tek Whig'di ama herkes kadar görev bilinciyle neredeyse tüm oylara katıldı ve parti çizgisine aykırı konuşmalar yaptı. Postane ve Posta Yolları Komitesi ile Savaş Dairesi Harcamalar Komitesine atandı. Lincoln, Joshua R. Giddings ile birlikte Columbia Bölgesi'ndeki köleliğin kaldırılmasını, sahiplerine tazminat ödenmesini, kaçak kölelerin yakalanması için yaptırım uygulanmasını ve konuyla ilgili halk oylaması yapılmasını öngören bir yasa tasarısı üzerinde çalıştı. Whig'in desteğini alamayınca tasarıyı düşürdü²⁵.

Politik Görüşler

Dış ve askeri politika konusunda Lincoln, Meksika-Amerika Savaşı'na karşı konuştu ve bunu Başkan James K. Polk'un "askeri zafer - kan sağanağıyla yükselen o çekici gökkuşağı" arzusuna atfetti. Meksika'dan kazanılan herhangi bir ABD bölgesinde köleliğin

²³ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p.52-53.

²⁴ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 53.

²⁵ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 49-50.

yasaklanması yönünde başarısız bir öneri olan Wilmot Proviso'yu destekledi²⁶.

Lincoln, Spot Kararlarını hazırlayıp sunarak Polk'a olan muhalefetini vurguladı. Savaş, tartışmalı bölgelerde Meksikalı süvari devriyesi tarafından Amerikan askerlerinin öldürülmesiyle başlamıştı ve Polk, Meksikalı askerlerin "toprağımızı işgal ettiği ve kendi topraklarımızda vatandaşlarımızın kanını döktüğü" konusunda ısrar etti. Lincoln, Polk'tan Kongre'ye kanın döküldüğü noktayı tam olarak göstermesini ve o yerin Amerikan topraklarında olduğunu kanıtlamasını talep etti. Karar hem Kongre'de hem de ulusal gazetelerde göz ardı edildi ve Lincoln'ün kendi bölgesindeki siyasi desteğine mal oldu. Bir Illinois gazetesi ona alaycı bir şekilde "sivilceli Lincoln" adını verdi. Lincoln daha sonra bazı açıklamalarından, özellikle de başkanın savaş yapma yetkilerine yönelik saldırısından pişman oldu.²⁷

Lincoln, 1846'da Temsilciler Meclisi'nde yalnızca bir dönem hizmet etme sözü vermişti. Clay'in başkanlığı kazanma ihtimalinin düşük olduğunu fark ederek, 1848 başkanlık seçimlerinde Whig adaylığı için General Zachary Taylor'ı destekledi. Taylor kazandı ve Lincoln, Genel Arazi Dairesi Komiseri olarak atanmayı boşuna umut etti. Yönetim, teselli olarak onu Oregon Bölgesi sekreteri veya valisi olarak atamayı teklif etti. Bu uzak bölge Demokratların kalesiydi ve görevin kabul edilmesi Illinois'deki hukuki ve siyasi kariyerini sekteye uğratacaktı, bu yüzden reddetti ve hukuk mesleğine devam etti.

Lincoln, Springfield'daki muayenehanesinde "bir çayır avukatının önüne gelebilecek her türlü işi" ele alıyordu. Yılda iki kez 10 hafta boyunca Midstate ilçe mahkemelerindeki ilçe koltuklarında göründü; bu 16 yıl boyunca devam etti. Lincoln, ülkenin batıya doğru genişlemesinin ortasında, özellikle de birçok yeni demiryolu köprüsünün altındaki nehir mavnası çatışmaları sırasında nakliye vakalarını ele aldı. Bir nehir teknesi adamı olarak Lincoln, başlangıçta bu çıkarları destekledi, ancak sonunda onu işe alan kişiyi temsil etti. Daha sonra, bir köprüye çarptıktan sonra batan bir kanal teknesiyle ilgili dönüm noktası niteliğindeki bir dava olan Hurd - Rock Island Bridge Company davasında bir nehir teknesi şirketine karşı bir köprü şirketini temsil etti. 1849'da teknelerin sığ sularda hareket etmesine yönelik bir yüzdürme cihazının patentini aldı. Fikir hiçbir zaman ticarileştirilmedi ancak Lincoln'ü patent sahibi tek başkan yaptı. Lincoln, 175 davada Illinois Yüksek Mahkemesi huzuruna çıktı; 31'i kendi lehine karara bağlanan 51 davanın tek avukatıydı. 1853'ten 1860'a

²⁶ Brian R. Dirck, *Lincoln and the Constitution* (Carbondale, IL: Southern Illinois University Press, 2012), p. 9.

kadar en büyük müşterilerinden biri Illinois Merkez Demiryoluydu. Yasal itibarı "Dürüst Abe" lakabını doğurdu. Lincoln, 1858'deki bir ceza davasında James Preston Metzker'i öldürmekten yargılanan William "Duff" Armstrong'u savunarak savundu. Dava, Lincoln'ün bir görgü tanığının güvenilirliğini sorgulamak için adli bildirimle tespit edilen bir gerçeği kullanmasıyla ünlüdür. Muhalif bir tanığın suçu ay ışığında gördüğüne dair ifade vermesinin ardından Lincoln, Ay'ın düşük bir açıda olduğunu ve görünürlüğü büyük ölçüde azalttığını gösteren bir Çiftçi Almanacağı hazırladı. Armstrong beraat etti²⁸.

Başkanlık kampanyasına öncülük eden Lincoln, 1859'daki bir cinayet davasında üçüncü kuzeni olan Simeon Quinn "Peachy" Harrison'ı savunarak profilini yükseltti; [g] Harrison aynı zamanda Lincoln'ün siyasi rakibi Rahip Peter Cartwright'ın da torunuydu. Harrison, yaralarından ölmek üzereyken Cartwright'a Harrison'ı kışkırttığını itiraf eden Yunan Crafton'u öldürmekle suçlandı. Lincoln, yargıcin, Cartwright'ın itirafla ilgili ifadesini kabul edilemez söylentiler olarak dışlama yönündeki ilk kararını öfkeyle protesto etti. Lincoln, ifadenin ölmekte olan bir beyanı içerdiğini ve kulaktan dolma kurala tabi olmadığını savundu. Bir Demokrat olan yargıç, Lincoln'ü beklendiği gibi mahkemeye itaatsizlikle suçlamak yerine kararını tersine çevirdi ve ifadeyi delil olarak kabul ederek Harrison'ın beraatiyle sonuçlandı²⁹.

Bölgelerdeki köleliğin statüsüne ilişkin tartışma, sorunu çözmek için tasarlanmış bir yasama paketi olan 1850 Uzlaşması'nın başarısız olmasıyla birlikte, köle sahibi Güney ile özgür Kuzey arasındaki gerilimi hafifletmeyi başaramadı. 106 1852'de Clay'e övgüde bulunan Lincoln, Clay'in kademeli özgürleşmeyi desteklediğini ve kölelik meselesinde "her iki uç noktaya" da karşı olduğunu vurguladı. Nebraska ve Kansas bölgelerindeki kölelik tartışması özellikle sertleştikçe, Illinois Senatörü Stephen A. Douglas bir uzlaşma olarak halk egemenliğini önerdi; tedbir, her bölgedeki seçmenlerin köleliğin statüsüne karar vermesine olanak tanıyacak. Yasa, ortaya çıkabilecek köleliğin yayılmasını engellemeye çalışan birçok Kuzeyliyi alarma geçirdi, ancak Douglas'ın Kansas-Nebraska Yasası, Mayıs 1854'te Kongre'den kıl payı geçti.

Lincoln, aylar sonra Ekim 1854'te yaptığı " Peoria Konuşması " na kadar yasa hakkında yorumda bulunmadı. Lincoln daha sonra köleliğe karşı olduğunu açıkladı ve bunu

²⁷ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 52-53.

²⁸ Michael Burlingame, The Inner World of Abraham Lincoln (Urbana, IL: University of Illinois Press, 1994), p. 37.

²⁹ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 53.

başkanlık yolunda tekrarladı. Kansas Yasası'nın " açık bir kayıtsızlık olduğunu, ancak benim de düşünmem gerektiği gibi, köleliğin yayılması için gizli bir gerçek gayret" içerdiğini söyledi. Bundan nefret etmekten başka bir şey yapamam. Köleliğin korkunç adaletsizliğinden dolayı ondan nefret ediyorum. Nefret ediyorum çünkü cumhuriyetçi örneğimizi dünyadaki adil etkisinden mahrum bırakıyor..." Lincoln'ün Kansas-Nebraska Yasasına yönelik saldırıları onun siyasi hayata dönüşünü işaret ediyordu.

Ulusal düzeyde Whigler, Kansas-Nebraska Yasası ve kölelik meselesinde uzlaşmaya yönelik diğer çabalar nedeniyle onarılamaz biçimde bölündü. Lincoln, 1855'te partisinin çöküşü üzerine şöyle yazmıştı: "Sanırım ben bir Whig'im, ancak diğerleri Whig'lerin olmadığını ve kölelik karşıtı olduğumu söylüyor.. .. Ben köleliğin yayılmasına karşı çıkmaktan başka bir şey yapmıyorum. " Yeni Cumhuriyetçi Parti, Whig Partisi'nin kölelik karşıtı kanadından gelen ve Özgür Toprak, Özgürlük ve kölelik karşıtı Demokrat Parti üyelerini birleştiren, kölelik karşıtlığına adanmış bir kuzey partisi olarak kuruldu. Lincoln, erken dönem Cumhuriyetçi ricalara direndi ve yeni parti aşırı kölelik karşıtları için bir platform haline gelecekti. Lincoln, partisinin doğuşçu Hiçbir Şey Bilmiyorum hareketiyle artan yakınlığından yakınsa da, Whigleri yeniden canlandırma umudunu taşıyordu.

1854'te Lincoln, Illinois yasama meclisine seçildi ancak sandalyeye oturmayı reddetti. Bu yılki seçimler, Kansas-Nebraska Yasası'na karşı güçlü bir muhalefet olduğunu gösterdi ve sonrasında Lincoln, Amerika Birleşik Devletleri Senatosu'na seçilmek istedi. O dönemde senatörler eyalet yasama organı tarafından seçiliyordu. İlk altı tur oylamada önde gittikten sonra çoğunluğu elde edemedi. Lincoln, destekçilerine Lyman Trumbull'a oy vermeleri talimatını verdi. Trumbull kölelik karşıtı bir Demokrattı ve önceki oylamalarda çok az oy almıştı; aynı zamanda kölelik karşıtı Demokratlar olan destekçileri hiçbir Whig'i desteklememeye yemin etmişlerdi. Lincoln'ün geri çekilme kararı, Whig destekçilerinin ve Trumbull'un kölelik karşıtı Demokratlarının ana akım Demokrat aday Joel Aldrich Matteson'u birleştirmesine ve yenmesine olanak sağladı³⁰.

1856 Kampanyası

Kansas'ta şiddetli siyasi çatışmalar devam etti ve Kansas-Nebraska Yasası'na yönelik muhalefet Kuzey genelinde güçlü kaldı. 1856 seçimleri yaklaşırken Lincoln,

³⁰ Doris Kearns Goodwin, Team of Rivals: The Political Genius of Abraham Lincoln (New York: NY, Simon & Schuster, 2005), p. 54.

Cumhuriyetçilere katıldı ve Illinois Cumhuriyetçi Parti'yi resmi olarak kuran Bloomington Konvansiyonu'na katıldı. Kongre platformu, Kongre'nin bölgelerdeki köleliği düzenleme hakkını onayladı ve Kansas'ın özgür bir eyalet olarak kabul edilmesini destekledi. Lincoln, parti platformunu destekleyen kongrenin son konuşmasını yaptı ve Birliğin korunması çağrısında bulundu. Haziran 1856'daki Cumhuriyetçi Ulusal Konvansiyonunda, Lincoln başkan yardımcısı olmak için destek almış olsa da, John C. Frémont ve William Dayton, Lincoln'ün Illinois genelinde desteklediği listeyi oluşturdu. Demokratlar eski Dışişleri Bakanı James Buchanan'ı, Hiçbir Şey Bilmeyenler ise eski Whig Başkanı Millard Fillmore'u aday gösterdi. Buchanan galip gelirken, Cumhuriyetçi William Henry Bissell Illinois Valisi seçimini kazandı ve Lincoln, Illinois'in önde gelen Cumhuriyetçilerinden biri oldu³¹.

Dred Scott / Sandford

Dred Scott, efendisi onu köle eyaletinden Missouri Uzlaşması sonucunda özgür olan bir bölgeye götüren bir köleydi. Scott köle devletine geri döndükten sonra özgürlüğü için federal mahkemeye dilekçe verdi. Dilekçesi Dred Scott - Sandford davasında (1857) reddedildi. Kendi görüşüne göre, Yüksek Mahkeme Baş Yargıcı Roger B. Taney, siyahların vatandaş olmadığını ve Anayasadan hiçbir hak elde etmediklerini ve Missouri Uzlaşmasının köle sahiplerinin "mülkiyet" haklarını ihlal etmesi nedeniyle anayasaya aykırı olduğunu yazdı. Pek çok Demokrat, Dred Scott'ın bölgelerdeki kölelik konusundaki anlaşmazlığa son vereceğini umarken, karar Kuzey'de daha fazla öfkeye yol açtı. Lincoln bunu Demokratların Köle Gücünü desteklemeye yönelik bir komplosunun ürünü olarak kınadı. Kararın Bağımsızlık Bildirgesi'ne aykırı olduğunu savundu; kurucu babaların tüm insanların her bakımdan eşit olduğuna inanmadıklarını, ancak "aralarında yaşam, özgürlük ve mutluluk arayışının da bulunduğu belirli devredilemez haklar bakımından" tüm insanların eşit olduğuna inandıklarını söyledi³².

1858'de Douglas ABD Senatosunda yeniden seçilmek için adaydı ve Lincoln onu yenmeyi umuyordu. Partideki pek çok kişi 1858'de eski bir Whig'in aday gösterilmesi gerektiğini düşünüyordu ve Lincoln'ün 1856'daki kampanyası ve Trumbull'a verdiği destek

³¹ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 75-77.

³² Nathaniel Grigsby, Silas Richardson, Nancy Richardson, and John Romaine, INTERVIEW WITH WILLIAM H. HERNDON, Sept. 14, 1865, in Douglas L. Wilson and Rodney O. Davis, eds., *Herndon's Informants: Letters, Interviews, and Statements about Abraham Lincoln* (Urbana: University of Illinois Press, 1997), p. 450.

ona bir iyilik kazandırmıştı. Bazı doğulu Cumhuriyetçiler, Lecompton Anayasasına karşı çıkması ve Kansas'ın köle eyaleti olarak kabul edilmesi nedeniyle Douglas'ı desteklediler. Birçok Illinois Cumhuriyetçisi doğunun bu müdahalesine kızdı. Illinois Cumhuriyetçileri ilk kez bir Senato adayı üzerinde anlaşmaya varmak için bir kongre düzenlediler ve Lincoln çok az muhalefetle adaylığı kazandı³³.

Abraham Lincoln, Mathew Brady'nin bir portresi, 27 Şubat 1860'da, Lincoln'ün Cooper Union konuşmasının yapıldığı gün çekilmiş. Lincoln adaylığı büyük bir coşku ve şevkle kabul etti. Aday gösterildikten sonra Bölünmüş Ev Konuşmasını İncil'deki Markos 3:25 referansıya yaptı: "Kendi içinde bölünmüş bir ev ayakta duramaz. Bu hükümetin yarı köle ve yarı özgür kalıcı olarak dayanamayacağına inanıyorum. Birliğin dağılmasını beklemiyorum." Evin yıkılmasını beklemiyorum ama bölünmenin sona ereceğini umuyorum. Her şey ya biri ya da diğeri olacak." Konuşma, ayrılık tehlikesine dair keskin bir imaj yarattı. Daha sonra, Lincoln veya Douglas'ı seçecek olan Illinois yasama meclisinin seçimi için sahne hazırlandı. Douglas, Lincoln'ün adaylığı konusunda bilgilendirildiğinde şunları söyledi: "Lincoln partinin güçlü adamıdır... ve eğer onu yenersem, zaferim pek kazanılamaz."³⁴

Senato kampanyasında Lincoln ve Douglas arasında yedi tartışma yer aldı. Bunlar Amerikan tarihinin en ünlü siyasi tartışmalarıydı; ödüllü dövüşe benzer bir atmosfere sahiptiler ve binlerce kalabalığın ilgisini çektiler. Müdürler hem fiziksel hem de politik olarak tam bir tezat oluşturuyordu. Lincoln, Douglas'ın "Köle Gücünün" cumhuriyetçilik değerlerini tehdit ettiği konusunda uyardı ve Douglas'ı Kurucu Babaların tüm insanların eşit yaratıldığı önermesini çarpıtmakla suçladı. Douglas, yerel yerleşimcilerin kendi topraklarında köleliğe izin verip vermeme konusunda özgür olduklarını söylediği Freeport Doktrini'ni vurguladı ve Lincoln'ü kölelik karşıtlarına katılmakla suçladı. Lincoln'ün iddiası, Douglas'ın köleliği teşvik eden bir komployu temsil ettiğini iddia ederek ahlaki bir ton aldı. Douglas'ın argümanı doğası gereği daha yasaldı ve Lincoln'ün Dred Scott kararında kullanıldığı şekliyle ABD Yüksek Mahkemesinin otoritesine karşı geldiğini iddia ediyordu³⁵.

Cumhuriyetçi yasama adayları daha fazla popüler oy almasına rağmen Demokratlar daha fazla sandalye kazandı ve yasama organı Douglas'ı yeniden seçti. Ancak Lincoln'ün meseleleri dile getirmesi ona ulusal bir siyasi varlık kazandırmıştı. Mayıs 1859'da Lincoln,

³³ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 76-77.

³⁴ Sean Wilentz, *The Rise of American Democracy: Jefferson to Lincoln* (New York, NY: Norton, 2005), p. 736.

³⁵ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 78-79.

sürekli destekleyici olan Almanca yayınlanan Illinois Staats-Anzeiger gazetesini satın aldı; eyaletteki 130.000 Alman Amerikalının çoğu Demokratlara oy verdi, ancak Almanca yayınlanan gazete Cumhuriyetçilerin desteğini harekete geçirdi. 1858 seçimlerinin ardından gazeteler, William H. Seward, Salmon P. Chase, Edward Bates ve Simon Cameron'un rakip olduğu potansiyel bir Cumhuriyetçi başkan adayı olarak Lincoln'den sık sık bahsetti. Lincoln Orta Batı'da popüler olmasına rağmen Kuzeydoğu'da destekten yoksundu ve bu göreve gelip gelmeyeceğinden emin değildi. Ocak 1860'da Lincoln, bir grup siyasi müttefikine, eğer teklif edilirse başkanlık adaylığını kabul edeceğini söyledi ve sonraki aylarda birçok yerel gazete onun adaylığını onayladı³⁶.

Önümüzdeki aylarda Lincoln yorulmak bilmeden kampanya boyunca elliye yakın konuşma yaptı. Retoriğinin kalitesi ve sadeliği sayesinde kısa sürede Cumhuriyetçi partinin şampiyonu oldu. Ancak Ortabatı Amerika Birleşik Devletleri'ndeki ezici desteğine rağmen doğuda daha az takdir edildi. O dönemde New York Tribune'un editörü Horace Greeley, Lincoln'ün kölelik konusundaki uzlaşmacı tutumu ve mahkemenin Dred Scott kararına itiraz etme konusundaki isteksizliği hakkında pek de hoş olmayan bir açıklama yazmıştı; bu karar, siyasi rakipleri tarafından derhal kendisine karşı kullanıldı.

27 Şubat 1860'ta güçlü New York Cumhuriyetçileri, Lincoln'ü Cooper Union'da bir konuşma yapmaya davet etti; burada Lincoln, Amerika Birleşik Devletleri'nin Kurucu Babalarının halk egemenliğinden pek faydalanmadığını ve defalarca köleliği kısıtlamaya çalıştıklarını savundu. Ahlakın köleliğe karşı muhalefeti gerektirdiğinde ısrar etti ve "doğru ile yanlış arasında bir orta yol bulmayı" reddetti. Seyircilerin çoğu onun tuhaf ve hatta çirkin göründüğünü düşünüyordu. Ancak Lincoln entelektüel liderlik sergiledi ve bu da onu tartışmaya sürükledi. Gazeteci Noah Brooks, "Daha önce hiç kimse New York'taki izleyicilere yaptığı ilk çağrıda böyle bir izlenim bırakmadı" dedi³⁷.

Tarihçi David Herbert Donald, konuşmayı "habersiz bir başkanlık adayı için mükemmel bir siyasi hamle" olarak tanımladı. Chase'e büyük ölçüde sadık bir grubun sponsorluğunda Seward'ın memleketinde görünen Lincoln, adaylık için kurnazca bu Cumhuriyetçi rakiplerden hiçbirine atıfta bulunmadı. Tutkularıyla ilgili bir soruya yanıt olarak Lincoln, "Tadı biraz ağzımda" dedi.

³⁶ Michael Hogan and Leroy Dorsey, "Public Opinion and the Nuclear Freeze: The Rhetoric of Popular Sovereignty in Foreign Policy Debate," *Western Journal of Communication* 55, no. 4 (1991), p. 320.

³⁷ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln*..., p. 81.

1860 Başkanlık Seçimi

9-10 Mayıs 1860'da Illinois Cumhuriyetçi Eyalet Konvansiyonu Decatur'da düzenlendi. Lincoln'ün takipçileri, David Davis, Norman Judd, Leonard Swett ve Jesse DuBois liderliğindeki bir kampanya ekibi düzenlediler ve Lincoln ilk onayını aldı. Lincoln'ün destekçileri, onun süslü sınır efsanesinden (araziyi temizlemek ve çit raylarını ayırmak) yararlanarak "Demiryolu Adayı" etiketini benimsediler. 1860'da Lincoln kendini şöyle tanımladı: "Boyum, altı fit, dört inç, neredeyse; zayıf etim, ortalama yüz seksen pound ağırlığındayım; koyu tenliyim, kaba siyah saçlı ve griyim. gözler." Michael Martinez, kampanyasının Lincoln'ü etkili bir şekilde resmettiğini yazdı. Bazen sade konuşan "Ray Ayırıcı" olarak sunuldu, bazen de "Dürüst Abe", gösterişsiz ama güvenilir³⁸.

18 Mayıs'ta Chicago'daki Cumhuriyetçi Ulusal Konvansiyonunda Lincoln, üçüncü oylamada Seward ve Chase gibi adayları yenerek adaylığı kazandı. Eski bir Demokrat olan Maine'li Hannibal Hamlin, durumu dengelemek için başkan yardımcılığına aday gösterildi. Lincoln'ün başarısı kampanya ekibine, kölelik konusunda ılımlı biri olarak ününe ve iç iyileştirmeler ile tarifelere verdiği güçlü desteğe bağlıydı. Pennsylvania, tarife desteğiyle güvence altına alınan eyaletin sağlam çıkarlarının önderliğinde onu zirveye taşıdı. Lincoln'ün yöneticileri, Lincoln'ün "Beni bağlayacak hiçbir sözleşme yapma" emrini yerine getirirken bu delegasyona odaklanmışlardı³⁹.

Köle Gücü ulusal hükümet üzerindeki hakimiyetini sıkılaştırırken, Cumhuriyetçilerin çoğu Kuzey'in mağdur taraf olduğu konusunda Lincoln ile aynı fikirdeydi. 1850'ler boyunca Lincoln, iç savaş olasılığından şüphe ediyordu ve destekçileri, onun seçilmesinin ayrılığı kışkırtacağı yönündeki iddiaları reddetti. Douglas, Kuzey Demokratların aday olarak seçildiğinde, on bir köle eyaletinden delegeler Demokratların kongresinden çekildi; Douglas'ın halk egemenliği konusundaki tutumuna karşı çıktılar ve görevdeki Başkan Yardımcısı John C. Breckinridge'i aday olarak seçtiler. Bir grup eski Whig ve Know Nothings, Anayasal Birlik Partisi'ni kurdu ve Tennessee'den John Bell'i aday gösterdi. Lincoln ve Douglas Kuzey'de oy almak için yarışırken, Bell ve Breckinridge öncelikle Güney'de destek buldu. Cumhuriyetçi kongreden önce Lincoln kampanyası, yeni seçmenlerin ve genç seçmenlerin yeni partileri benimseme eğiliminde olduğunu düşünerek ülke çapında seçmen

³⁸ David Zarefsky, "Abraham Lincoln, 'A House Divided': Speech at Springfield, Illinois (16 June 1858)," *Voices of DEMOCRACY* 6 (2012), p. 23.

³⁹ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 80.

kayıt kampanyalarına öncülük etmek için ülke çapında halk desteği oluşturmak amacıyla ülke çapında bir gençlik örgütü olan Wide Awakes'i kurmaya başladı. Kuzey eyaletlerinin insanları, Güney eyaletlerinin Lincoln'e karşı oy kullanacağını biliyordu ve Lincoln'ün destekçilerini topladılar⁴⁰.

Douglas ve diğer adaylar kampanya yürütürken Lincoln, Cumhuriyetçi Parti'nin coşkusuna güvenerek hiçbir konuşma yapmadı. Parti, Kuzey'de çoğunluk oluşturan temel çalışmayı yaptı ve çok sayıda kampanya posterini, broşür ve gazete başyazısı üretti. Cumhuriyetçi konuşmacılar ilk önce parti platformuna, ikinci olarak da Lincoln'ün hayat hikayesine odaklanarak onun çocukluktaki yoksulluğunu vurguladılar. Amaç, sıradan bir çiftçi çocuğunun kendi çabalarıyla zirveye çıkmasını sağlayan "serbest emeğin" gücünü göstermekti. Cumhuriyetçi Parti'nin kampanya literatürü üretimi, birleşik muhalefeti gölgede bıraktı; Chicago Tribune yazarı, Lincoln'ün hayatını detaylandıran bir broşür hazırladı ve 100.000-200.000 kopya sattı. Halkın önüne çıkmasa da birçok kişi onu ziyaret etmeye ve ona mektup yazmaya çalıştı. Seçim yaklaşırken, artan ilgiyle başa çıkmak için Illinois eyaleti başkentinde bir ofis tuttu. Ayrıca, başkanlık süresince bu görevi sürdürecektir olan John George Nicolay'ı kişisel sekreteri olarak işe aldı⁴¹.

6 Kasım 1860'da Lincoln 16. başkan seçildi. Kendisi ilk Cumhuriyetçi başkandı ve zaferi tamamen Kuzey ve Batı'daki desteğine bağlıydı. 15 Güney köle eyaletinden 10'unda onun için oy pusulası kullanılmadı ve tüm Güney eyaletlerinde 996 ilçeden yalnızca ikisini kazandı; bu, yaklaşan İç Savaş'ın bir alametidir. Lincoln, özgür Kuzey eyaletlerinin yanı sıra Kaliforniya ve Oregon'u da taşıyan dördüncü yarışta 1.866.452 oy veya toplam oyların %39.8'ini aldı. Seçim Kurulundaki zaferi belirleyici oldu: Lincoln, rakiplerinin 123'üne karşı 180 oy aldı.

Ayrılma ve Açılış

Lincoln'ün Amerika Birleşik Devletleri Kongre Binası'ndaki ilk açılışı, 4 Mart 1861. Kubbeli kubbenin üzerindeki Kongre Binası kubbesi hâlâ yapım aşamasındaydı. New York Times'ın Lincoln'ün ilk göreve başlamasıyla ilgili manşetleri yaklaşan düşmanlıkların habercisiydi: Altı haftadan kısa bir süre sonra Güney, Sumter Kalesi'ne saldırarak Amerikan

⁴⁰ Timothy Good, Lincoln For President: An Underdog's Path to the 1860 Republican Nominaiton, (Jefferson, NC: McFarland & Company, Inc), P. 9.

⁴¹ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 102-103.

İç Savaşı'nı başlattı⁴².

Güney, Lincoln'ün seçilmesinden öfkelenmiş ve buna karşılık olarak ayrılıkçılar, o Mart 1861'de göreve gelmeden önce Birlik'ten ayrılma planlarını uygulamaya koydular. 20 Aralık 1860'da, Güney Carolina bir ayrılma kararnameyi kabul ederek liderliği ele geçirdi; 1 Şubat 1861'de Florida, Mississippi, Alabama, Georgia, Louisiana ve Teksas onu takip etti. Bu eyaletlerden altısı kendilerini egemen bir ulus, Amerika Konfedere Devletleri olarak ilan etti ve bir anayasa kabul etti. Yukarı Güney ve sınır eyaletleri (Delaware, Maryland, Virginia, Kuzey Carolina, Tennessee, Kentucky, Missouri ve Arkansas) başlangıçta ayrılıkçıların çağrısını reddetti. Başkan Buchanan ve Başkan seçilen Lincoln, ayrılmayı yasa dışı ilan ederek Konfederasyonu tanımayı reddettiler. Konfederasyon, 9 Şubat 1861'de Jefferson Davis'i geçici başkan olarak seçti. Bunu uzlaşma girişimleri takip etti, ancak Lincoln ve Cumhuriyetçiler, Partinin bölgelerdeki serbest toprak platformuna aykırı olduğu için önerilen Crittenden Uzlaşmasını reddettiler. Lincoln, "Anayasal hakkımız olan bu hükümeti devralma ayrıcalığını satın almaya benzeyen herhangi bir taviz veya uzlaşmaya rıza göstermeden ölümün acısını çekeceğim" dedi. Lincoln, Kongre'den geçen ve Lincoln göreve başladığında eyaletler tarafından onaylanmayı bekleyen Corwin Anayasa Değişikliğini destekledi. Bu kaçınılmaz değişiklik, halihazırda var olan eyaletlerde köleliği koruyacaktı. Lincoln, 4 Mart 1861'de ilk göreve başlama konuşmasında şunu söyledi: "Böyle bir hükmün artık anayasa hukuku olarak ima edilmesini kabul ettiği için, bunun açık ve geri alınamaz hale getirilmesine hiçbir itirazım yok". Savaştan birkaç hafta önce Lincoln, her valiye Kongre'nin Anayasayı değiştirmek için ortak bir karar çıkardığını bildiren bir mektup gönderdi⁴³.

11 Şubat 1861'de Lincoln, Springfield'dan ayrılırken özellikle duygusal bir veda konuşması yaptı; bir daha asla Springfield'a canlı dönmeyecekti. Lincoln özel bir trenle doğuya gitti. Ayrılıkçı komplolar nedeniyle kendisine ve trenine güvenliğe o zamanlar eşî benzeri görülmemiş bir önem verildi. Lincoln, göreve başlama törenine giderken Kuzey'deki kalabalığa ve yasama meclislerine seslendi. Gelecek dönem başkanı Baltimore'daki şüpheli suikastçılardan kaçtı. 23 Şubat 1861'de, kılık değiştirerek, önemli bir askeri koruma altında bulunan Washington DC'ye geldi. Lincoln açılış konuşmasını Güney'e yaptı ve bir kez daha Güney eyaletlerinde köleliği kaldırmak gibi bir niyeti olmadığını ilan etti:

⁴² Doris Kearns Goodwin, *Team of Rivals: The Political Genius of Abraham Lincoln* (New York: NY, Simon & Schuster, 2005), p. 8.

⁴³ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 112.

Güney Eyaletleri halkı arasında, Cumhuriyetçi Yönetimin katılımıyla mülklerinin, huzurlarının ve kişisel güvenliklerinin tehlikeye gireceği endişesi var gibi görünüyor. Böyle bir tutuklamanın hiçbir zaman makul bir nedeni olmamıştır. Aslına bakılırsa, aksi yöndeki en geniş deliller her zaman mevcuttu ve onların incelemesine açıktı. Şu anda size hitap eden kişinin yayınlanmış konuşmalarının hemen hemen hepsinde bulunur. Sadece bu konuşmalardan birinden alıntı yaparak şunları beyan ediyorum: "Doğrudan veya dolaylı olarak, mevcut olduğu eyaletlerde kölelik kurumuna müdahale etmek gibi bir amacım yok. Bunu yapmaya yasal olarak hiçbir hakkım olmadığına inanıyorum ve ben buna hiç niyetim yok."⁴⁴

İlk Açılış Konuşması, 4 Mart 1861

Lincoln, köleliğin yayılmasını yasaklama planlarını Kuzey ve Güney arasındaki çatışmanın temel kaynağı olarak göstererek şöyle konuştu: "Ülkemizin bir bölümü köleliğin doğru olduğuna ve genişletilmesi gerektiğine inanırken, diğer bölümü bunun yanlış olduğuna ve uzatılmaması gerektiğine inanıyor. uzatıldı. Tek önemli anlaşmazlık bu." Başkan konuşmasını Güney halkına bir çağrıyla bitirdi: "Biz düşman değiliz, dostuz. Düşman olmamalıyız... Her savaş alanından ve vatansever mezarından her yere uzanan mistik anı telleri. Bu geniş toprakların her yerinde yaşayan kalp ve ocak taşı, doğamızın daha iyi melekleri tarafından tekrar dokunulduğunda, elbette ki Birlik'in korosunu coşturacak." 1861 Barış Konferansı'nın başarısızlığı, yasama uzlaşmasının imkansız olduğunun sinyalini verdi. Mart 1861'e gelindiğinde, ayaklanmanın hiçbir lideri Birliğe herhangi bir şartla yeniden katılmayı teklif etmemişti. Bu arada Lincoln ve Cumhuriyetçi liderlik, Birliğin dağıtılmasının tolere edilemeyeceği konusunda hemfikirdi. İkinci göreve başlama konuşmasında Lincoln, o zamanki duruma baktı ve şunları söyledi: "Her iki taraf da savaşı reddetti, ancak biri Ulusun hayatta kalmasına izin vermek yerine savaş yapmayı tercih ederdi, diğeri ise savaşa izin vermek yerine savaşı kabul ederdi." yok oldu ve savaş geldi."⁴⁵

İç Savaş

Birliğin Charleston, Güney Carolina'daki Fort Sumter komutanı Binbaşı Robert Anderson, Washington'a erzak talebinde bulundu ve Lincoln'ün bu talebi karşılama emri ayrılıkçılar tarafından bir savaş eylemi olarak görüldü. 12 Nisan 1861'de Konfederasyon

⁴⁴ Allan Nevins, *The Emergence of Lincoln*, (New York: NY, CHARLES SCRIBNER'S SONS, 1950), p. 3.

⁴⁵ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 80.

güçleri Fort Sumter'daki Birlik birliklerine ateş açtı ve savaşa başladı. Tarihçi Allan Nevins, yeni göreve başlayan Lincoln'ün üç yanlış hesaplama yaptığını savundu: krizin ciddiyetini küçümsemek, Güney'deki İttihatçı duygunun gücünü abartmak ve Güneyli Birlikçilerin işgale karşı muhalefetini gözden kaçırmak⁴⁶.

William Tecumseh Sherman, göreve başlama haftasında Lincoln'le konuştu ve "ülkenin bir yanardağ üzerinde uyduğunu" ve Güney'in savaşa hazırlandığını fark edememesi nedeniyle "ne yazık ki hayal kırıklığına uğradı". Donald şu sonuca varıyor: "Başlangıç ile Ft. Sumter'a ateş açılması arasındaki aylarda çarpışmayı önlemek için defalarca gösterdiği çabalar, kardeşlik kanı döken ilk kişi olmama yeminine bağlı kaldığını gösterdi. Ama aynı zamanda kaleleri teslim etmeyeceğine de söz verdi. Bu çelişkili pozisyonların tek çözümü, ilk atışı konfederasyonların yapmasıydı; onlar da tam da bunu yaptılar." ⁴⁷

15 Nisan'da Lincoln, eyaletlere kaleleri yeniden ele geçirmek, Washington'u korumak ve kendi görüşüne göre ayrılan eyaletlere rağmen sağlam kalan "Birliği korumak" için toplam 75.000 gönüllü asker göndermeye çağrıda bulundu. Bu çağrı devletleri taraf seçmeye zorladı. Virginia ayrıldı ve Birlik sınırlarına maruz kalmasına rağmen Richmond'un Konfederasyon başkenti olarak atanmasıyla ödüllendirildi. Bunu takip eden iki ay boyunca Kuzey Carolina, Tennessee ve Arkansas izledi. Ayrılık duygusu Missouri ve Maryland'de güçlüydü, ancak galip gelmedi; Kentucky tarafsız kaldı. Fort Sumter saldırısı, Amerikalıları ulusu savunmak için Mason-Dixon hattının kuzeyinde topladı⁴⁸.

Eyaletler 19 Nisan'da Birlik alaylarını güneye gönderirken, demiryolu bağlantılarını kontrol eden Baltimore çeteleri tren değiştiren Birlik birliklerine saldırdı. Yerel lider grupları daha sonra başkente giden kritik demiryolu köprülerini yaktı ve Ordu buna yerel Maryland yetkililerini tutuklayarak karşılık verdi. Lincoln, Washington'a ulaşmaya çalışan birlikleri korumak amacıyla habeas corpus emrini askıya aldı. ABD birliklerinin hareketlerini engelleyen bir Maryland yetkilisi olan John Merryman, Yüksek Mahkeme Baş Yargıcı Roger B. Taney'e Habeas Corpus emri çıkarması için dilekçe verdi. Haziran ayında, Tek taraflı Merryman'da, Yüksek Mahkeme adına karar vermeyen Taney, Anayasanın I. maddesinin 9. bölümünün, başkana onu askıya alma konusunda değil, yalnızca Kongre'ye yetki verdiğine

⁴⁶ David Zarefsky, "Lincoln and the House Divided: Launching a National Political Career," Rhetoric & Public Affairs 13, no. 3 (2010), p. 423.

⁴⁷ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 116.

⁴⁸ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 119.

inanarak bir emir yayınladı. Ancak Lincoln, belirli bölgelerdeki uzaklaştırma politikasında ısrar etti⁴⁹.

Birliğin Askeri Stratejisi

Lincoln, savaşın idari kontrolünü ele geçirdi ve Birliğin askeri stratejisini şekillendirdi. Eşi benzeri görülmemiş siyasi ve askeri krize, başkomutan olarak benzeri görülmemiş bir yetki kullanarak yanıt verdi. Savaş yetkilerini genişletti, Konfederasyon limanlarına abluka uyguladı, Kongre tarafından tahsis edilmeden önce fon dağıttı, Habeas Corpus'u askıya aldı ve binlerce şüpheli Konfederasyon sempatisini tutuklayıp hapse attı. Lincoln, bu eylemler için Kongre'nin ve kuzey halkının desteğini kazandı. Lincoln ayrıca sınırdaki köle eyaletlerinde Birliğin sempatisini güçlendirmek ve savaşın uluslararası bir çatışmaya dönüşmesini engellemek zorundaydı. Başarı için iki partinin de desteğinin şart olduğu ve herhangi bir uzlaşmanın, Cumhuriyetçilerin ve Demokratların komuta pozisyonlarına atanması gibi koridorun her iki tarafındaki hizipleri yabancılaştırdığı en başından beri açıktı. Copperheads, Lincoln'ü kölelikten taviz vermeyi reddettiği için eleştirdi. Radikal Cumhuriyetçiler onu köleliğin kaldırılmasında çok yavaş hareket ettiği için eleştirdiler. 6 Ağustos 1861'de Lincoln, Konfederasyonları desteklemek için kullanılan kölelere el konulması ve serbest bırakılması için adli işlemlere izin veren Müsadere Yasasını imzaladı. Yasanın pratikte çok az etkisi oldu, ancak köleliğin kaldırılmasına yönelik siyasi desteğin sinyalini verdi⁵⁰.

Ağustos 1861'de, 1856 Cumhuriyetçi başkan adayı General John C. Frémont, Washington'a danışmadan, isyancıların kölelerini serbest bırakan bir askeri ferman yayınladı. Lincoln, yasadışı bildiriye siyasi amaçlı olduğu ve askeri gereklilikten yoksun olduğu gerekçesiyle iptal etti. Sonuç olarak, Maryland, Kentucky ve Missouri'den Birlik askere alma sayısı 40.000'in üzerinde arttı⁵¹.

Lincoln, uluslararası alanda Konfederasyona yabancı askeri yardımın önüne geçmek istiyordu. Senato Dış İlişkiler Komitesi başkanı Charles Sumner ile yakın işbirliği içinde çalışırken, mücadeleci Dışişleri Bakanı William Seward'a güvendi. Büyük Britanya ile savaş tehdidinde bulunan 1861 Trent Olayı'nda, ABD Donanması açık denizde bir İngiliz posta gemisi olan Trent'i yasa dışı bir şekilde durdurdu ve iki Konfederasyon elçisini ele geçirdi;

⁴⁹ Michael Burlingame, *The Inner World of Abraham Lincoln* (Urbana, IL: University of Illinois Press, 1994), 37.

⁵⁰ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 181.

⁵¹ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 201.

İngiltere, ABD'yi alkışlarken, şiddetle protesto etti. Lincoln, iki diplomatı serbest bırakarak krizi sonlandırdı. Biyografi yazarı James G. Randall, Lincoln'ün başarılı tekniklerini ayrıntılarıyla inceledi⁵²:

Kendini tutması, dışa dönük herhangi bir şiddet ifadesinden kaçınması, Dışişleri Bakanlığı'nın Britanya'ya karşı tavrını erkenden yumuşatması, Seward ve Sumner'a karşı hürmeti, bu durum için hazırladığı makalesini saklaması, hakemlik yapmaya hazır olması, Kongre'ye hitaben yaptığı konuşmada altın sessizliği, savaşın önlenmesi gerektiğini kabul etmedeki kurnazlığı ve dost bir ülkeye memnuniyet verilirken aynı zamanda Amerika'nın gerçek konumu için bir noktanın perçinlenebileceğine dair net algısı.

Lincoln, Savaş Bakanlığı'na gelen telgraf raporlarını titizlikle izledi. Valilere danışarak ve generalleri başarılarına, durumlarına ve partilerine göre seçerek çabanın tüm aşamalarını takip etti. Ocak 1862'de, Savaş Bakanlığı'ndaki verimsizlik ve vurgunculuk şikâyetlerinin ardından Lincoln, Savaş Bakanı Simon Cameron'un yerine Edwin Stanton'ı getirdi. Stanton, Savaş Bakanlığı'nın faaliyetlerini merkezileştirdi, sözleşmeleri denetledi ve iptal etti, böylece federal hükümete 17.000.000 dolar tasarruf sağladı. Stanton, Radikal Cumhuriyetçi gruba yönelen sadık bir Birlikçi, iş dünyası yanlısı, muhafazakâr bir Demokrattı. Lincoln'le diğer üst düzey yetkililerden daha sık ve daha yakın çalıştı. Thomas ve Hyman, "Stanton ve Lincoln savaşı neredeyse birlikte yürüttüler" diyor⁵³.

Lincoln'ün savaş stratejisinin iki önceliği vardı: Washington'un iyi savunulmasını sağlamak ve hızlı, kesin bir zafer için saldırgan bir savaş çabası yürütmek. Lincoln haftada iki kez öğleden sonra kabinesiyle buluşuyordu. Ara sıra Mary onun çok fazla çalıştığından endişe ederek onu faytonla gezmeye ikna ediyordu. Lincoln, eğitim için genelkurmay başkanı General Henry Halleck'in Askeri Sanat ve Bilimin Unsurları başlıklı kitabına güvendi; Halleck Avrupalı stratejist Antoine-Henri Jomini'nin öğrencisiydi. Lincoln, Mississippi Nehri gibi stratejik noktaları kontrol etmenin kritik ihtiyacını takdir etmeye başladı⁵⁴. Lincoln, Vicksburg'un önemini gördü ve yalnızca toprak ele geçirmek yerine düşmanın ordusunu yenmenin gerekliliğini anladı.

Birliğin savaş stratejisini yönlendirirken Lincoln, Birleşik Devletler Ordusu Komutanı General olarak emekli olduktan sonra bile General Winfield Scott'ın tavsiyelerine değer verdi.

⁵² Michael Burlingame, *The Inner World of Abraham Lincoln*, p. 37.

⁵³ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 216.

23-24 Haziran 1862'de Lincoln, West Point'e habersiz bir ziyarette bulundu ve burada İç Savaş'ın idaresi ve Savaş Bakanlığı'nın personel alımı konusunda Scott'a beş saat danışmanlık yaptı⁵⁵.

General McClellan

Birliğin Bull Run'daki yenilgisinden ve Winfield Scott'ın emekli olmasından sonra Lincoln, Tümgeneral George B. McClellan'ı baş general olarak atadı. McClellan'ın daha sonra Virginia Yarımadası Kampanyasını planlaması aylar sürdü. McClellan'ın yavaş ilerlemesi Lincoln'ü hayal kırıklığına uğrattı, tıpkı Washington'u savunmak için hiçbir birliğe ihtiyaç olmadığı yönündeki tutumu gibi. McClellan da kampanyanın başarısızlığını Lincoln'ün başkent için asker rezerve etmesine bağladı⁵⁶.

Soldaki resimde Lincoln, Antietam Savaşı'ndan sonra subaylarla birlikte görülüyor. Dikkate değer isimler (soldan sağa) 1. Albay Delos Sackett; 4. Orgeneral George W. Morell; 5. Alexander S. Webb, Genelkurmay Başkanı, V Kolordu; 6. McClellan; 8. Jonathan Letterman; 10. Lincoln; 11. Henry J. Hunt; 12. Fitz John Porter; 15. Andrew A. Humphreys; 16. Kaptan George Armstrong Custer. Sağdaki resim 3 Ekim 1862'de Lincoln ve McClellan'ı gösteriyor⁵⁷.

1862'de Lincoln, generalin hareketsizliği nedeniyle McClellan'ı görevden aldı. Temmuz ayında Henry Halleck'i yükseltti ve John Pope'u yeni Virginia Ordusu'nun başına atadı. Papa, Lincoln'ün Richmond'a kuzeyden ilerleme arzusunu tatmin ederek Washington'u karşı saldırıya karşı korudu. Ancak Pope, 1862 yazında İkinci Boğa Koşusu Savaşı'nda güçlü bir yenilgiye uğradı ve Potomac Ordusu'nu Washington'u savunmaya zorladı⁵⁸.

McClellan'ın Pope'u takviye edememesinden duyduğu memnuniyetsizliğe rağmen Lincoln, onu Washington çevresindeki tüm kuvvetlerin komutanlığına getirdi. McClellan'ın komuta dönüşünden iki gün sonra General Robert E. Lee'nin kuvvetleri Potomac Nehri'ni geçerek Maryland'e geçti ve Antietam Savaşı'na yol açtı. Birlik zaferi olan bu savaş, Amerikan tarihindeki en kanlı savaşlardan biriydi; Ocak ayında Lincoln'ün Kurtuluş Bildirisini kolaylaştırdı. McClellan daha sonra başkanın Lee'nin geri çekilen ordusunun

⁵⁴ Michael Burlingame, *The Inner World of Abraham Lincoln*, p. 37.

⁵⁵ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 156.

⁵⁶ Michael Burlingame, *The Inner World of Abraham Lincoln*, p. 37.

⁵⁷ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 151.

⁵⁸ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 151.

peşine düşmesi yönündeki talebine direnirken, General Don Carlos Buell de aynı şekilde Ohio Ordusunu doğu Tennessee'deki isyancı güçlere karşı harekete geçirme emrini reddetti. Lincoln, Buell'in yerine William Rosecrans'ı getirdi; ve 1862 ara seçimlerinden sonra McClellan'ın yerine Ambrose Burnside'ı getirdi. Atamalar hem politik açıdan tarafsızdı hem de Lincoln açısından ustacaydı⁵⁹.

Burnside, başkanın tavsiyesine aykırı olarak Rappahannock Nehri boyunca bir saldırı başlattı ve Aralık ayında Fredericksburg'da Lee tarafından mağlup edildi. 1863'te firarların sayısı binlerceydi ve Fredericksburg'dan sonra arttı, bu yüzden Lincoln Burnside'ın yerine Joseph Hooker'ı getirdi. 1862 ara seçimlerinde Cumhuriyetçiler, artan enflasyon, yüksek vergiler, yolsuzluk söylentileri, habeas corpus'un askıya alınması, askeri yasa taslağı ve serbest bırakılan kölelerin Kuzey'e gelip işgücü piyasasını baltalayacağı korkusu nedeniyle ciddi kayıplar yaşadılar. Özgürleşme Bildirisi, New England kırsalında ve Yukarı Orta Batı'da Cumhuriyetçilerin oylarını aldı, ancak İrlanda ve Almanya'nın kaleleri ile pek çok Güneylinin nesiller boyunca yaşadığı aşağı Orta Batı'daki oylara mal oldu. 1863 baharında Lincoln, yaklaşan askeri hareketler konusunda savaşın sonunun yakın olabileceğini düşünecek kadar iyimserdi; planlar arasında Hooker'ın Richmond'un kuzeyindeki Lee'ye, Rosecrans'ın Chattanooga'ya, Grant'in Vicksburg'a saldırıları ve Charleston'a bir deniz saldırısı yer alıyordu⁶⁰.

Hooker, Mayıs ayında Chancellorsville Muharebesi'nde Lee tarafından bozguna uğratıldı, ardından istifa etti ve yerine George Meade getirildi. Meade, Lee'yi kuzeye, Pensilvanya'ya kadar takip etti ve Gettysburg Harekatı'nda onu yendi, ancak daha sonra Lincoln'ün taleplerine rağmen takip edemedi. Aynı zamanda Grant, Vicksburg'u ele geçirdi ve Mississippi Nehri'nin kontrolünü ele geçirerek uzak batıdaki isyancı devletleri böldü⁶¹.

Kurtuluş Bildirisi

Federal hükümetin köleliği sona erdirmeye yetkisi, 1865'ten önce bu konunun eyaletlere ayrıldığı anlaşılan Anayasa ile sınırlıydı. Lincoln, köleliğin yeni bölgelere yayılması engellenirse geçerliliğini yitireceğine, çünkü bu bölgelerin Birliğe özgür eyaletler olarak kabul edileceğine ve özgür eyaletlerin sayısının köle eyaletlerinden daha fazla olacağına inanıyordu. Eyaletleri, kölelerini özgürleştirme karşılığında tazminat ödemeyi kabul etmeye

⁵⁹ Plowden, David, Lincoln and His America: 1809-1865 (New York, NY: The Viking Press, 1970), p. 10.

⁶⁰ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 153.

ikna etmeye çalıştı. Lincoln, Tümgeneral John C. Frémont'un Ağustos 1861'deki özgürleşme girişimini ve Tümgeneral David Hunter'ın Mayıs 1862'deki girişimini, bunun kendi yetkileri dahilinde olmadığı ve sadık sınır devletlerini yeterince rahatsız edebileceği gerekçesiyle reddetti⁶².

Haziran 1862'de Kongre, Lincoln'ün de imzaladığı tüm federal bölgelerde köleliği yasaklayan bir yasayı kabul etti. Temmuz ayında, isyana yardım etmekten suçlu bulunan kölelerin serbest bırakılmasına yönelik mahkeme prosedürlerini öngören 1862 Müsadere Yasası yürürlüğe girdi; Lincoln, anayasaya aykırı olduğuna inanmasına rağmen tasarıyı onayladı. Böyle bir eylemin ancak kullanmayı planladığı başkomutanın savaş yetkileri dahilinde yapılabileceğini hissetti. 22 Temmuz 1862'de Lincoln, kabinesi ile Özgürlük Bildirgesi'nin taslağını inceledi⁶³.

Barış Demokratları (Copperheads), özgürleşmenin barış ve yeniden birleşmenin önünde bir engel olduğunu savundu, ancak New York Tribune'un Cumhuriyetçi editörü Horace Greeley, "Yirmi Milyonların Duası" adlı kamuya açık mektubunda Lincoln'e özgürleşmeyi benimsemesi için yalvardı. 22 Ağustos 1862 tarihli kamuya açık bir mektupta Lincoln, Greeley'e yanıt vererek kişisel olarak tüm insanların özgür olmasını dilediğini ancak başkan olarak ilk yükümlülüğünün Birliği korumak olduğunu yazdı⁶⁴:

Bu mücadeledeki en önemli amacım Birliği kurtarmaktır, köleliği kurtarmak ya da yok etmek değil. Eğer Birliği hiçbir köleyi serbest bırakmadan kurtarabilseydim bunu yapardım ve eğer Birliği tüm köleleri serbest bırakarak kurtarabilseydim bunu yapardım ve eğer bazılarını serbest bırakıp diğerlerini yalnız bırakarak kurtarabilecek olsaydım, bunu da yapardım. Kölelik ve siyahi ırk hakkında yaptığım şeyleri Birliğin kurtarılmasına yardımcı olduğuna inandığım için yapıyorum; ve yasakladığım şeylerden de kaçınıyorum çünkü Birliğin kurtarılmasına yardımcı olacağına inanmıyorum. Burada resmi görev anlayışına göre amacımı belirttim; ve sık sık dile getirdiğim, dünyanın her yerindeki tüm insanların özgür olabilmesi yönündeki kişisel isteğimde hiçbir değişiklik yapmaya niyetim yok⁶⁵.

22 Eylül 1862'de Lincoln, 1 Ocak 1863'te hâlâ isyan halinde olan eyaletlerde kölelerin serbest bırakılacağını duyuran ön Özgürlük Bildirgesi'ni yayınladı. Sonraki 100 günü, 22

⁶¹ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 153.

⁶² Robert Bray, *Reading with Lincoln* (Carbondale, IL: Southern Illinois University Press, 2010), 41-48.

⁶³ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 178.

⁶⁴ 3 Brian R. Dirck, *Lincoln and the Constitution*, p. 9.

Eylül ile 1 Ocak arasında, orduyu ve ulusu kurtuluşa hazırlamakla geçirdi; bu sırada Demokratlar, serbest bırakılan kölelerin kuzeyli beyazlar için oluşturduğu tehdit konusunda uyararak seçmenlerini topladı. Aynı zamanda, bu 100 gün boyunca Lincoln, savaşı köleliğe zarar vermeden bitirmek için çaba gösterdi. Ancak, 1 Ocak 1863'te Lincoln, sözünü tutarak, Özgürlük Bildirgesi'ni yayınladı; o zamanlar Birliğin kontrolü altında olmayan 10 eyaletteki köleleri serbest bıraktı; bu kontrol altındaki bölgeler için belirlenen muafiyetlerle birlikte. Lincoln'ün Bildiri'yi imzalarken yaptığı yorum şuydu: "Hayatımda hiçbir zaman bu belgeyi imzalarken hissettiğim kadar doğru bir şey yaptığımdan bu kadar emin olmamıştım."⁶⁶

İsyancı eyaletlerde köleliğin kaldırılması artık askeri bir hedef haline geldiğinden, güneye ilerleyen Birlik orduları "binlerce kölenin özgürlüğe kaçmasını sağlıyor". Azat edilmiş kişilerin "Amerika Birleşik Devletleri'nin silahlı hizmetine alınacağını" belirten Kurtuluş Bildirgesi, bu azat edilmiş kişilerin askere alınması resmi politika haline geldi. 1863 baharında Lincoln, sembolik sayılardan daha fazla sayıda siyah birlik toplamaya hazırды. Lincoln, Tennessee askeri valisi Andrew Johnson'a kendisini siyah birliklerin yetiştirilmesinde öncülük etmesi konusunda cesaretlendiren bir mektupta şöyle yazdı: "Mississippi kıyılarında elli bin silahlı ve eğitilmiş siyah askerin çıplak görünümü, isyanı bir anda sona erdirecektir". 1863'ün sonunda, Lincoln'ün talimatıyla General Lorenzo Thomas, Mississippi Vadisi'nden "yirmi Afrika kökenli Amerikalı alayı kaydettirmişti".⁶⁷

Gettysburg Adresi (1863)

Lincoln (her zamanki silindir şapkası yoktu ve kırmızıyla vurgulanmıştı) 19 Kasım 1863'te Gettysburg'da. Yaklaşık üç saat sonra, Amerikan tarihinin en iyi bilinen konuşmalarından biri olan Gettysburg Konuşmasını yaptı.

Lincoln, 19 Kasım 1863'te Gettysburg savaş alanı mezarlığının açılışında konuştu. 272 kelimeyle ve üç dakika içinde Lincoln, ulusun 1789'da değil 1776'da doğduğunu, "Özgürlükte doğmuş ve kendini Tanrı'ya adanmış" olduğunu iddia etti. tüm insanların eşit yaratıldığı önermesi". Savaşı herkes için özgürlük ve eşitlik ilkelerine adanan bir savaş olarak tanımladı. Bu kadar çok cesur askerin ölümünün boşuna olmayacağını, köleliğin sona ereceğini, demokrasinin geleceğinin güvence altına alınacağını, "halkın halk tarafından, halk için

⁶⁵ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 179.

⁶⁶ Harold Holzer, Lincoln at Cooper Union, P. 29.

⁶⁷ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 179.

yönetiminin yok olmayacağını" ilan etti⁶⁸.

"Dünya burada söylediklerimizi çok az fark edecek ve uzun süre hatırlamayacak" öngörüsüne karşı çıkan Konuşma, Amerikan tarihinde en çok alıntı yapılan konuşma oldu.

Genel Hibenin Teşviki

General Ulysses Grant'ın Shiloh Muharebesi ve Vicksburg hareketindeki zaferleri Lincoln'ü etkiledi. Shiloh'un ardından Grant'e yönelik eleştirilere yanıt veren Lincoln, "Bu adamı bağışlayamam. O savaşıyor" demişti. Grant'ın komutası altında Lincoln, Birlik Ordusu'nun siyah birlikleri de dahil ederek birden fazla alanda ilerleyebileceğini hissetti. Meade'in Gettysburg'dan sonra Lee'nin ordusunu ele geçirmedeki başarısızlığı ve Potomac Ordusu'nun devam eden pasifliği, Lincoln'ü Grant'i başkomutanlığa terfi ettirmeye ikna etti. Grant daha sonra Meade'in ordusunun komutasını devraldı⁶⁹.

Lincoln, Grant'ın 1864'te başkanlık adaylığını düşünebileceğinden endişeliydi. Grant'ın siyasi niyetlerini araştırmak için bir aracı ayarladı ve hiçbirinin olmadığı konusunda güvence verdikten sonra Lincoln, Grant'i yeni canlanan Korgeneral rütbesine terfi ettirdi. George Washington'dan beri boş. Böyle bir terfi için "Senato'nun tavsiyesi ve onayıyla" yetkilendirme, Lincoln'ün Grant'ın adını Senato'ya sunduğu gün imzaladığı yeni bir yasa tasarısı ile sağlandı. Adaylığı 2 Mart 1864'te Senato tarafından onaylandı⁷⁰.

Grant, 1864'te her iki tarafın da ağır kayıplara yol açtığı kanlı Kara Harekatı'nı yürüttü. Lincoln, Grant'ın planlarının ne olduğunu sorduğunda ısrarcı general şu yanıtı verdi: "Bütün yaz sürecekse bu hatta mücadele etmeyi öneriyorum." Grant'ın ordusu sürekli olarak güneye doğru ilerledi. Lincoln, Grant ve William Tecumseh Sherman ile görüşmek için Grant'ın City Point, Virginia'daki genel merkezine gitti. Lincoln, Birliğin kayıplarına Kuzey genelinde desteği harekete geçirerek tepki gösterdi. Lincoln, Güney'in moralini ve savaşma yeteneğini zayıflatmak umuduyla Grant'e altyapıyı (tarlalar, demiryolları ve köprüler) hedef alma yetkisi verdi. Konfederasyon ordularının kendi iyiliği için (ki bu önemliydi) yıkım yerine yenilgisini vurguladı. Lincoln'ün nişanı, 1864'te Konfederasyon generali Jubal Early'nin Washington DC'ye baskın yapmasıyla belirgin bir şekilde kişisel hale geldi. Efsaneye göre Lincoln açık bir pozisyondan izlerken Birlik Kaptanı (ve gelecekteki Yüksek Mahkeme Yargıçısı) Oliver

⁶⁸ Harold Holzer, Lincoln at Cooper Union, 55.

⁶⁹ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 188-190.

⁷⁰ Timothy Good, Lincoln For President: An Underdog's Path to the 1860 Republican Nominaiton, (Jefferson, NC: McFarland & Company, Inc), P. 9.

Wendell Holmes Jr. ona bağırdı. ona, "Vurulmadan önce yere yat seni aptal!" Ancak bu hikaye genellikle uydurma olarak kabul edilir⁷¹.

Grant, Lee'nin güçlerini zayıflatmaya devam ederken barışı tartışma çabaları başladı. Konfederasyon Başkan Yardımcısı Stephens, Hampton Roads'ta Lincoln, Seward ve diğerleriyle bir grup toplantısına liderlik etti. Lincoln, Konfederasyon ile eşit pazarlık yapmayı reddetti; çatışmayı sona erdirmeye hedefi gerçekleşmedi. Grant, 1 Nisan 1865'te neredeyse Petersburg'u kuşatarak kuşattı. Konfederasyon hükümeti Richmond'u tahliye etti ve Lincoln fethedilen başkenti ziyaret etti. 9 Nisan'da Lee, Appomattox'ta Grant'e teslim oldu ve savaşı resmen sona erdirdi⁷².

Yeniden Seçilme

Lincoln, Savaş Demokratları Edwin M. Stanton ve Andrew Johnson ile birlikte ana Cumhuriyetçi grupları birleştirerek 1864'te yeniden seçilmek için yarıştı. Lincoln, destek oluşturmak ve Radikallerin kendisini değiştirme çabalarını savuşturmak için konuşmayı ve barış zamanından itibaren büyük ölçüde genişletilmiş olan himaye güçlerini kullandı. Kongrede Cumhuriyetçiler Johnson'ı başkan yardımcısı olarak seçtiler. Koalisyonunu Cumhuriyetçilerin yanı sıra Savaş Demokratlarını da kapsayacak şekilde genişletmek için Lincoln, yeni Birlik Partisi etiketi altında yarıştı⁷³.

Grant'in kanlı çıkmazı Lincoln'ün yeniden seçilme şansına zarar verdi ve birçok Cumhuriyetçi yenilgiden korkuyordu. Lincoln, yazılı olarak, seçimi kaybetmesi halinde Beyaz Saray'ı devretmeden önce yine de Konfederasyonu yeneceğine dair gizli bir söz verdi; Lincoln taahhüdünü kabinesine göstermedi ancak onlardan mühürlü zarfı imzalamalarını istedi. Taahhütname şu şekilde⁷⁴:

Geçtiğimiz günlerde olduğu gibi bu sabah da bu yönetimin yeniden seçilmemesi son derece muhtemel görünüyor. O zaman seçim ile göreve başlama arasında Birliği kurtarmak için seçilmiş Başkanla işbirliği yapmak benim görevim olacak; çünkü seçimini öyle bir zeminde güvence altına almış olacak ki, daha sonra onu kurtarması mümkün değil⁷⁵.

Demokrat platform, partinin "Barış kanadını" takip ederek savaşı "başarısızlık" olarak

⁷¹ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 188-190.

⁷² Michael Green, *LINCOLN AND THE ELECTION OF 1860*, p. 22.

⁷³ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 192-212.

⁷⁴ Michael Green, *Lincoln and the Election of 1860*, p. 25.

⁷⁵ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 192-212.

nitelendirdi; ancak adayları McClellan savaşı destekledi ve platformu reddetti. Bu arada Lincoln, Grant'i daha fazla birlik ve Cumhuriyetçi parti desteğiyle cesaretlendirdi. Sherman'ın Eylül ayında Atlanta'yı ele geçirmesi ve David Farragut'un Mobile'ı ele geçirmesi yenilgiye son verdi. Demokrat Parti, bazı liderlerin ve askerlerin çoğunun açıkça Lincoln'ü desteklemesi nedeniyle derinden bölünmüştü. Ulusal Birlik Partisi, Lincoln'ün özgürleşmeye verdiği destekle birleşti. Eyaletteki Cumhuriyetçi partiler Copperhead'lerin ihanetini vurguladılar⁷⁶. 8 Kasım'da Lincoln, Birlik askerlerinin yüzde 78'i de dahil olmak üzere üç eyalet dışında hepsini taşıdı. 4 Mart 1865'te Lincoln ikinci açılış konuşmasını yaptı. İçinde savaş kayıplarının Tanrı'nın iradesi olduğunu düşünüyordu. Tarihçi Mark Noll, konuşmayı "Amerikalıların dünyadaki yerlerini tasarladıkları küçük bir avuç yarı kutsal metin arasına" yerleştiriyor; Lincoln Anıtı'nda yazılıdır. Lincoln şunları söyledi⁷⁷:

Bu büyük savaş belasının hızla ortadan kalkmasını sevgiyle umuyoruz ve hararetle dua ediyoruz. Ancak Allah dilerse, köle adamın 250 yıllık karşılıksız emeğinin biriktirdiği tüm servet batana ve kırbaçla akan her damla kan, kılıçla çekilen bir başkası tarafından ödenene kadar devam etmesini dilerse. 3000 yıl önce söylendi, bu yüzden hala şunu söylemek gerekir: "Rab'bin hükümleri tamamen gerçek ve doğrudur." Hiçbirine karşı kötü niyetle; herkese hayırseverlikle; Allah bize hakkı nasıl görmeyi nasip ettiyse, hakta kararlılıkla, içinde bulunduğumuz işi bitirmeye çalışalım; milletin yaralarını sarmak; savaşı verecek olanla, dul eşiyile ve yetimiyle ilgilenmek; kendi aramızda ve tüm uluslarla adil ve kalıcı bir barışı sağlayacak ve sürdürecektir her şeyi yapmak⁷⁸.

Yeniden Yapılanma

Lincoln ve arkadaşları ulusun yeniden bütünleşmesini ve Konfederasyon liderlerinin ve serbest bırakılan kölelerin kaderlerini düşünürken, yeniden yapılanma savaşın sona ermesinden önce gerçekleşti. Bir general Lincoln'e mağlup Konfederasyonlara nasıl davranılması gerektiğini sorduğunda Lincoln, "Rahat bırakın onları" diye yanıtladı. Lincoln, savaşın sonrasındaki savaşa anlam bulmaya kararlıydı ve güney eyaletlerini dışlamaya devam etmek istemedi. Ana hedefi birliği bir arada tutmaktı, bu yüzden kimi suçlayacağına değil, ulusu bir bütün olarak nasıl yeniden inşa edeceğine odaklanarak ilerledi. Lincoln, Yeniden Yapılanma politikasında ılımlılara liderlik etti ve aksi takdirde Lincoln'ün müttefiki olarak

⁷⁶ Allan Nevins, THE EMERGENCE OF LINCOLN, P. 27.

⁷⁷ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 192-212.

⁷⁸ Allan Nevins, The EMERGENCE OF LINCOLN, P. 28.

kalan Temsilci Thaddeus Stevens, Senatör Charles Sumner ve Senatör Benjamin Wade yönetimindeki Radikaller ona karşı çıktı. Ulusu yeniden birleştirmeye ve Güney'i yabancılaştırmamaya kararlı olan Lincoln, cömert koşullar altında hızlı seçimlerin yapılması çağrısında bulundu. 8 Aralık 1863 tarihli Af Bildirisi, bir Konfederasyon sivil görevinde bulunmayan ve Birlik mahkumlarına kötü muamele etmeyenlere, bağlılık yemini imzalamaya istekli olmaları halinde af teklif ediyordu⁷⁹.

Başkan Yardımcısı Andrew Johnson (eski bir terzi) ve Lincoln'ün 1865 tarihli politik karikatürü, 'Ray Ayırıcısı' Birliği Onarmaya Çalışıyor başlıklı. Başlıkta şunlar yazıyor (Johnson): "Sessizce al Abe Amca, ben de onu her zamankinden daha yakına çekeceğim." (Lincoln): "Birkaç dikiş daha Andy ve eski güzel Birlik onarılacak."⁸⁰

Güney eyaletleri düşerken, yönetimleri yeniden kurulurken liderlere ihtiyaçları vardı. Lincoln, Tennessee ve Arkansas'ta sırasıyla Johnson ve Frederick Steele'i askeri vali olarak atadı. Lincoln, Louisiana'da General Nathaniel P. Banks'e, seçmenlerin yüzde 10'unun kabul etmesi halinde ve yalnızca yeniden inşa edilen eyaletlerin köleliği kaldırması durumunda eyaleti yeniden kuracak bir planı desteklemesini emretti. Demokrat muhalifler Lincoln'ü kendisinin ve Cumhuriyetçilerin siyasi emellerini garanti altına almak için orduyu kullanmakla suçladı. Radikaller onun politikasını fazla hoşgörülü olmakla suçladılar ve kendi planlarını, Lincoln'ün veto ettiği 1864 Wade-Davis Yasa Tasarısını kabul ettiler. Radikaller, Louisiana, Arkansas ve Tennessee'den seçilmiş temsilcilerin oturmasını reddederek misilleme yaptı. Lincoln'ün atamaları hem ılımlıları hem de Radikalleri dizginlemek için tasarlanmıştı. Baş Yargıç Taney'nin Yüksek Mahkeme'deki koltuğunu doldurmak için Radikallerin tercihini, Lincoln'ün özgürleşme ve kağıt para politikalarını destekleyeceğine inandığı Salmon P. Chase'i seçti⁸¹

Özgürlük Bildirgesi'ni uyguladıktan sonra Lincoln, anayasa değişikliğiyle köleliğin ülke çapında yasaklanması için Kongre üzerindeki baskıyı artırdı. Böyle bir değişikliğin "tüm meseleyi kesinleştireceğini" ilan etti ve Aralık 1863'te Kongre'ye bir değişiklik getirildi. Senato yasayı 8 Nisan 1864'te kabul etti, ancak Temsilciler Meclisi'ndeki ilk oylama gerekli üçte iki çoğunluğa ulaşamadı. Passage, Lincoln'ün yeniden seçilme platformunun bir parçası haline geldi ve başarılı bir şekilde yeniden seçilmesinin ardından, Temsilciler Meclisi'ndeki

⁷⁹ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 212.

⁸⁰ David Zarefsky, "Lincoln and the House Divided," p. 424.

⁸¹ Lorant, The Life of Abraham Lincoln..., p. 209.

ikinci girişim 31 Ocak 1865'te gerçekleşti. Onaylanmasıyla birlikte, 6 Aralık 1865'te Amerika Birleşik Devletleri Anayasası'nın On Üçüncü Değişikliği oldu⁸².

Lincoln, federal hükümetin milyonlarca azat edilmiş köleye karşı sınırlı sorumluluğa sahip olduğuna inanıyordu. Senatör Charles Sumner'ın, eski kölelerin acil ihtiyaçlarını karşılamak üzere tasarlanmış geçici bir federal kurum kuran Azat Edilmiş Kişiler Bürosu yasa tasarısını imzaladı. Kanun, azat edilmiş kölelere tapu satın alma olanağı sunan araziye üç yıllık bir kira sözleşmesine açtı. Lincoln, güneyli Birlikçilerin kontrolü altında geri kabulü bekleyen kısa vadeli askeri kontrolü içeren bir Yeniden Yapılanma planını duyurdu⁸³.

Tarihçiler, Lincoln yaşasaydı Yeniden Yapılanmanın nasıl ilerleyeceğini tahmin etmenin imkansız olduğu konusunda hemfikir. David Lincove'a göre biyografi yazarları James G. Randall ve Richard Current şunu iddia ediyor: Büyük olasılıkla Lincoln yaşasaydı, Johnson'inkine benzer bir politika izlerdi, Kongre'deki Radikallerle çatıştırdı, azatlı köleler için olduğundan daha iyi bir sonuç üretti ve siyasi becerileri ona yardımcı olurdu. Johnson'ın hatalarından kaçınır⁸⁴.

Sumner ve diğer Radikallerin aksine Lincoln, Yeniden Yapılanmayı özgürleşmenin ötesinde kapsamlı bir siyasi ve toplumsal devrim için bir fırsat olarak görmüyordu. Toprağın müsadere ve yeniden dağıtımına karşı olduğunu uzun zamandır açıkça belirtmişti. Çoğu Cumhuriyetçinin Nisan 1865'te yaptığı gibi o da oylama koşullarının eyaletler tarafından belirlenmesi gerektiğine inanıyordu. Güney'deki siyasi kontrolün beyaz İttihatçılara, isteksiz ayrılıkçılara ve ileriye dönük eski Konfederasyonculara geçeceğini varsaydı. Ancak savaş sırasında Lincoln, ilk muhalefetin ardından defalarca kölelik karşıtları ve Radikal Cumhuriyetçiler tarafından geliştirilen tutumları benimsemeye başladı.. .. Lincoln, eski kölelerin daha fazla korunması yönündeki feryadı şüphesiz dikkatle dinlerdi... Lincoln ve Kongre'nin, temel sivil haklar için federal koruma ve sınırlı siyah oy hakkı içeren bir Yeniden Yapılanma politikası üzerinde anlaştıklarını hayal etmek tamamen akla yatkın. Lincoln'ün ölümünden hemen önce önerdiği satırlar⁸⁵.

Lincoln'ün Yerli Amerikalılarla deneyimi, büyükbabasının ailesinin gözü önünde öldürülmesiyle erken başladı. Daha sonra Kara Şahin Savaşı sırasında eyalet milislerinde

⁸² Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 211.

⁸³ Michael Green, *Lincoln and the Election of 1860*, p. 11.

⁸⁴ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 212.

⁸⁵ Michael Green, *Lincoln and the Election of 1860*, p. 11.

yüzbaşı olarak görev yaptı ancak hiçbir çatışma görmedi. Başkanlığı sırasında Hintlilere yönelik politikası siyasete dayanıyordu. Hindistan Bürosu'ndaki atamaları Minnesota ve Wisconsin'deki destekçilerine ödül olarak kullandı. Görevdeyken yönetimi Batılı yerleşimcileri, demiryollarını ve telgrafları Hint saldırılarından korumakta zorluklarla karşılaştı⁸⁶.

17 Ağustos 1862'de Minnesota'da Sioux veya Dakota ayaklanması patlak verdi. Yüzlerce yerleşimci öldürüldü, 30.000 kişi evlerinden edildi ve Washington derinden alarma geçti. Bazıları yanlış bir şekilde bunun Kuzeybatı sınırında bir savaş başlatmaya yönelik bir Konfederasyon komplosunu temsil edebileceğinden korkuyordu. Lincoln, ayaklanmayı bastırmak için binlerce Konfederasyon savaş esirinin demiryoluyla gönderilmesini emretti. Konfederasyonlar, Konfederasyon mahkumlarını Kızılderililerle savaşmaya zorlamayı protesto ettiğinde Lincoln bu politikayı iptal etti ve hiçbiri Minnesota'ya ayak basmadı. Lincoln, General John Pope'u, düşmanlıkların başlamasından birkaç hafta sonra yeni Kuzeybatı Dairesi'nin komutanı olarak Minnesota'ya gönderdi. O gelmeden önce, Chippewa'nın Fond Du Lac grubu Lincoln'e ABD adına Siyulara karşı savaşa girmesi için yalvaran bir mektup gönderdi, böylece Lincoln Minnesota'nın birliklerini Güney'le savaşmaya gönderebilecekti. Kısa bir süre sonra Mille Lacs Grup Şefi St. Cloud, Minnesota'da aynısını teklif etti. İçinde Chippewa, yerel savaş kurallarını kullanmak istediklerini belirtti. Bu, hiçbir savaş esirinin, hiçbir teslimiyetin, hiçbir barış anlaşmasının olmayacağı anlamına geliyordu. Lincoln, Chippewa'nın teklifini kabul etmedi çünkü sonucu kontrol etme imkanı yoktu ve kadınlar ve çocuklar yerli Amerikan savaşında meşru kayıplar olarak görülüyordu. Mektubu imzalayan Chippewa'lardan biri olan Şef Naw-Gaw-Nub, yılın başlarında Lincoln'dan Başkanlık madalyası almıştı⁸⁷.

General Pope'un emrinde Minnesota Kongre Üyesi Henry H. Sibley görev yapıyordu. Minnesota Valisi, Sibley'i, savaşta savaşmakla görevli ABD kuvvetine komuta etmesi için Albay Amerika Birleşik Devletleri Gönüllüleri atamıştı ve bu, sonunda Küçük Karga'nın kuvvetlerini Wood Lake Muharebesi'nde mağlup etti. Mdewakanton kuvvetinin Camp Release'de teslim olduğu gün, Chippewa savaş konseyi Minnesota'nın başkentinde toplandı ve Lincoln'e Sioux'larla savaşmak için Chippewa'dan başka bir teklifte bulundu. Sibley, bir

⁸⁶ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 215.

⁸⁷ Duane Schultz, "Over The Earth I Come: The Great Sioux Uprising Of 1862", *The Annals Of Iowa*, Vol. 52 (1993), pp. 326-328.

askeri komisyona, yakalananların savaş suçları işleyenleri yargılamak için yaptıklarını inceleme emri verdi. Muhalif savaşçıları yargılayan askeri komisyonların meşruluğu Meksika Savaşı sırasında tesis edilmişti. Sibley, yargılamak için 16 ila 20 adam istediğini düşünürken, General Pope tutuklu tüm savaşçıların yargılanmasını emretti. Bu işlem tamamlandığında 303 kişiye, Başkanlık incelemesine tabi olan idam cezası verilmişti. Lincoln, General Pope'a tüm duruşma tutanaklarını Washington'a göndermesini emretti; burada kendisi ve iki personeli duruşmaları inceledi. Lincoln'deki avukat sorunları gördü. Yavaş yavaş davaların iki gruba ayrılabilceğini fark etti: savaşçılar arasındaki mücadele ve sivillere karşı mücadele. Gruplar transkriptlerinden belirlenebiliyordu; ilk grubun tamamı yalnızca üç sayfa uzunluğundayken, ikinci grubun daha fazla sayfası vardı, bazıları on iki sayfaya kadar. 263 davayı ilk gruba yerleştirdi ve tarihteki en büyük toplu hafifletme için cezalarını hafifletti. İkinci gruba kırk kişi girdi. Eyalet tanığı olmak için gidip geldiği biri. Sibley, adamı temize çıkaran çok güçlü kanıtlar ortaya çıkınca bir başkasını görevden aldı. Geriye kalan 38 kişi ABD tarihindeki en büyük toplu idamla idam edildi. Çok geçmeden üç infazla ilgili yanıtlanmayan sorular ortaya çıktı. İnfazların üzerinden dört aydan kısa bir süre geçtikten sonra Lincoln, İç Savaş'tan çok Minnesota Savaşı ile ilgili olan 100 sayılı Genel Emir'i yayınladı. Şimdi bir kongre üyesi olan Alexander Ramsey, 1864'te Lincoln'e, Mdewakanton'un 303'ünü idam etmesi durumunda Minnesota'da yeniden seçimde daha fazla destek alacağını söyledi. Lincoln, "Oy için erkekleri asmayı göze alamazdım" diye yanıt verdi. Cezalarını hafiflettiği adamlar Davenport, Iowa'daki bir askeri hapisaneye gönderildi. Piskopos Henry Whipple'in çabaları sayesinde serbest bıraktığı kişilerden birkaçı⁸⁸.

Whig Başkanlık Teorisi

Lincoln, yasama sorumluluğunu Kongre'ye bırakırken yasaların uygulanmasına odaklanan Whig başkanlık teorisine bağlı kaldı. Lincoln, sert Yeniden Yapılanma programını içeren Wade-Davis Yasa Tasarısı da dahil olmak üzere yalnızca dört yasa tasarısını veto etti. 1862 Çiftlik Evi Yasası, Batı hükümetinin elindeki milyonlarca dönümlük araziye düşük maliyetle satın alınabilir hale getirdi. 1862 Morrill Arazi Hibe Kolejleri Yasası, her eyaletteki tarım kolejleri için devlet hibeleri sağladı. 1862 ve 1864 Pasifik Demiryolu Kanunları, Amerika Birleşik Devletleri'nin 1869'da tamamlanan ilk kıtalararası demiryolunun inşası için

⁸⁸ Lorant, *The Life of Abraham Lincoln...*, p. 215.

federal destek sağladı. 1850'lerde tedbirlere karşı çıkan kongre üyeleri ve senatörler⁸⁹.

Lincoln, kabinesinin seçiminde ve kullanımında, rakiplerinin güçlü yanlarını, başkanlığını cesaretlendirecek şekilde kullandı. Lincoln, düşünce süreci hakkında şu yorumu yaptı: "Kabine'de partinin en güçlü adamlarına ihtiyacımız var. Kendi insanlarımızı bir arada tutmamız gerekiyordu. Partiyi inceledim ve bunların en güçlü adamlar olduğu sonucuna vardım. O zaman buna hakkım yoktu. ülkeyi hizmetlerinden mahrum bırakmak." Goodwin, biyografisinde grubu Rakipler Takımı olarak tanımladı. Federal hükümetin gelirlerini artırmak için iki önlem alındı: tarifeler (uzun süredir devam eden bir politika) ve Federal gelir vergisi. 1861'de Lincoln, Buchanan'ın yürürlüğe koyduğu ilkinin ardından ikinci ve üçüncü Morrill Tarifelerini imzaladı. Aynı zamanda 1861 Gelir Yasası'nı da imzalayarak ABD'nin ilk gelir vergisini oluşturdu; 800 doların (2022'de 26.056 dolara eşdeğer) üzerindeki gelirler üzerinden yüzde 3'lük sabit bir vergi. 1862 Gelir Yasası, gelirle birlikte artan oranları benimsedi⁹⁰.

Lincoln Yönetimi, federal hükümetin diğer alanlardaki ekonomik nüfuzunun genişletilmesine başkanlık etti. Ulusal Bankacılık Yasası, ulusal bankalar sistemini oluşturdu. ABD ilk kez, arka yüzü yeşil baskılı, dolar olarak bilinen kağıt para birimini piyasaya sürdü. 1862'de Kongre Tarım Bakanlığı'nı kurdu.

Taslağın yenileneceği yönündeki söylentilere yanıt olarak, New York World ve Journal of Commerce editörleri, editörlere ve diğerlerine altın piyasasını ele geçirme fırsatı yaratan sahte bir taslak bildiri yayınladılar. Lincoln, bu tür davranışları nedeniyle medyaya saldırdı ve iki gazeteye iki gün boyunca askeri müdahale emri verdi.

Şükran Günü Bildirisi (1863)

Lincoln, Şükran Günü tatilinden büyük ölçüde sorumludur. Şükran günü 17. yüzyılda New England'da bölgesel bir tatil haline gelmişti. Federal hükümet tarafından düzensiz tarihlerde ara sıra ilan edilmişti. Daha önceki duyuru 50 yıl önce James Madison'ın başkanlığı sırasında yapılmıştı. 1863'te Lincoln, o yılın Kasım ayının son Perşembe gününü Şükran Günü olarak ilan etti.

Haziran 1864'te Lincoln, Kongre tarafından kabul edilen ve şu anda Yosemite Ulusal Parkı olarak bilinen bölge için benzeri görülmemiş bir federal koruma sağlayan Yosemite

⁸⁹ Daniel Walker Howe, *The Political Culture of the American Whigs* (Chicago: U of Chicago P, 1979), p. 1.

Bağışını onayladı.

Lincoln'ün mahkeme adaylıkları konusundaki felsefesi şuydu: "Bir adama ne yapacağını soramayız ve eğer sorulursa ve o da bize cevap verirse, onu bundan dolayı küçümsemeliyiz. Bu nedenle görüşleri bilinen bir adamı seçmeliyiz." Lincoln, Yüksek Mahkeme'ye beş atama yaptı. Noah Haynes Swayne, Birliğe bağlı, kölelik karşıtı bir avukattı. Samuel Freeman Miller, 1860 seçimlerinde Lincoln'ü destekledi ve açık bir kölelik karşıtıydı. David Davis, 1860 yılında Lincoln'ün kampanya yöneticisiydi ve Lincoln'ün çalıştığı Illinois mahkemesinde yargıç olarak görev yapmıştı. Önceki Kaliforniya Yüksek Mahkemesi yargıcı olan Demokrat Stephen Johnson Field, coğrafi ve siyasi dengeyi sağladı. Sonunda Lincoln'ün Hazine Bakanı Salmon P. Chase, Baş Yargıç oldu. Lincoln, Chase'in yetenekli bir hukukçu olduğuna, Yeniden Yapılanma yasasını destekleyeceğine ve atanmasının Cumhuriyetçi Partiyi birleştirdiğine inanıyordu.

Dış Politika

Lincoln, ana siyasi rakibi William H. Seward'ı Dışişleri Bakanı olarak atadı ve diplomatik konuların çoğunu portföyünde bıraktı. Ancak Lincoln, himaye politikasının bir parçası olarak bazı üst düzey diplomatları seçti. Ayrıca Britanya ile bir savaşın tırmanmadığından emin olmak için 1861'in sonlarında Trent Olayı'nın ele alınmasını da yakından izledi. Seward'ın asıl rolü İngiltere ve Fransa'nın Konfederasyonu desteklemesini engellemektir. İngiltere ve Fransa'ya, Güney'i desteklemeleri halinde Birliğin onlara savaş ilan edeceğini belirttikten sonra başarılı oldu⁹¹.

Suikast

John Wilkes Booth tanınmış bir aktör ve Maryland'den bir Konfederasyon casusuydu; Konfederasyon ordusuna hiç katılmamış olmasına rağmen Konfederasyon gizli servisiyle bağlantıları vardı. Lincoln'ün 11 Nisan 1865'teki son halka açık konuşmasına katıldıktan sonra, Lincoln bu imtiyazın bazı siyah adamlara, özellikle de "çok zeki olanlara ve asker olarak devamımıza hizmet edenlere" verilmesi yönündeki tercihini belirtti. Booth, Başkana suikast düzenlemek için bir komplo kurdu. Booth, Lincoln'lerin General Grant ile bir oyuna katılma niyetini öğrendiğinde, Lincoln ve Grant'e Ford Tiyatrosu'nda suikast düzenlemeyi planladı. Lincoln ve eşi, Birliğin Appomattox Adliyesi Muharebesi'ndeki zaferinden sadece

⁹⁰ Henry Adams, nJe Life of Albert GalASUN (Philadelphia: J.B. Lippincot.t & Co .. 1880), p. 635.

⁹¹ Henry Adams, nJe Life of Albert GalASUN (Philadelphia: J.B. Lippincot.t & Co .. 1880), p. 635

beş gün sonra, 14 Nisan akşamı Our American Cousin oyununa katıldılar. Grant son dakikada oyuna katılmak yerine New Jersey'e çocuklarını ziyaret etmeye karar verdi.

14 Nisan 1865'te, suikasta kurban gitmeden saatler önce Lincoln, Amerika Birleşik Devletleri Gizli Servisi'ni kuran yasayı imzaladı ve akşam saat 10:15'te Booth, Lincoln'ün sinema salonunun arkasına girdi, arkadan yaklaştı ve Lincoln'ün kafasının arkasına ateş ederek onu ölümcül şekilde yaraladı. Lincoln'ün konuğu Binbaşı Henry Rathbone bir an Booth'la boğuştu ama Booth onu bıçakladı ve kaçtı. Lincoln, Doktor Charles Leale ve diğer iki doktorun müdahalesinden sonra caddenin karşısındaki Petersen House'a götürüldü. Lincoln, sekiz saat komada kaldıktan sonra 15 Nisan sabahı saat 7:22'de öldü. Stanton selam verdi ve "Artık çağlara ait." dedi. Lincoln'ün naaşı bayrağa sarılı bir tabuta yerleştirildi, tabut bir cenaze arabasına yüklendi ve Birlik askerleri tarafından Beyaz Saray'a kadar eşlik edildi. Başkan Johnson aynı günün ilerleyen saatlerinde yemin etti.

İki hafta sonra, teslim olmayı reddeden Booth, Virginia'daki bir çiftliğe kadar takip edildi ve Çavuş Boston Corbett tarafından ölümcül bir şekilde vuruldu ve 26 Nisan'da öldü. Savaş Bakanı Stanton, Booth'un canlı yakalanması emrini vermişti, bu nedenle Corbett başlangıçta tutuklandı. askeri mahkemeye çıkarılacak. Kısa bir röportajın ardından Stanton onu vatansever ilan etti ve suçlamayı reddetti⁹².

Cenaze Ve Defin

Başkan, 19-21 Nisan tarihleri arasında önce Beyaz Saray'ın Doğu Odası'nda, ardından da Capitol Rotunda'da yattı. Lincoln'ün ve oğlu Willie'nin cesedini içeren tabutlar, Lincoln Özel cenaze töreninde üç hafta boyunca seyahat etti. Tren, Washington DC'den Springfield, Illinois'e kadar dolambaçlı bir rota izledi ve yüz binlerce kişinin katıldığı anma törenleri için birçok şehirde durdu. Tren bandolar, şenlik ateşleri ve ilahiler söylenerek ya da sessiz bir keder içinde geçerken pek çok kişi rayların kenarında toplandı. Şair Walt Whitman, Lincoln hakkında yazdığı dört şiirden biri olan " When Lilacs Last in the Dooryard Bloom'd"u kendisine övgüde bulunmak için besteledi. Afrikalı Amerikalılar özellikle etkilendi; " Musa " larını kaybetmişlerdi. Daha geniş anlamda tepki, savaşta pek çok erkeğin ölümüne tepkiydi. Tarihçiler yaygın şok ve üzüntüyü vurguladılar, ancak Lincoln'den nefret eden bazı kişilerin onun ölümünü kutladığını kaydetti. Lincoln'ün naaşı Springfield'daki Oak Ridge Mezarlığı'na

92 Lorant, The Life of ABRAHAM LINCOLN..., p. 225

gömüldü ve şu anda Lincoln Mezarı'nda yatıyor⁹³.

Sonuç

SIRADAN BİR KULÜBEDEN BİR DEVLET BAŞKANI OLABİLMENİN ÖRNEĞİNİ ORTAYA KOYAN ABRAHAM LINCOLN, AMERİKA BİRLEŞİK DEVLETLERİNİN İLK VE EFSANEVİ BAŞKANI OLMAYI BAŞARMIŞTIR. HİÇBİR ASKERİ EĞİTİM ALAMAMASINA RAĞMEN BİR DEVLETİ ASKER OLARAK YÖNETEBİLME KABİLİYETİNE SAHİP OLMASI, ONU EŞSİZ VE DEĞERLİ KILAN EN ÖNEMLİ HUSUSLARIN BAŞINDA GELMEKTEDİR.

Lincoln'ün Kasım 1860'taki seçimi, ülkeyi hızla İç Savaş'a sürükleyen bir dizi olayı başlattı. Güneyliler için Lincoln'ün zaferi, Güneyli bir eyaletten tek bir seçmen oyu almadan kazandığı için siyasi süreçteki etkilerinin sonunu temsil ediyordu. Artık seçimlerin sonucunu etkileyemeyeceklerse, birçok Güneyli kendi çıkarlarını korumaya devam edip edemeyeceklerini merak etmeye başladı ve kısa sürede bunu yapamayacakları sonucuna vardı. Lincoln'ün seçilmesinden birkaç gün sonra, Güney Carolina ayrılma yönünde adımlar attı ve Aralık ayında Birlik'ten resmen çekildi. Şubat 1861'in sonuna gelindiğinde "Derin Güney"den altı eyalet daha ayrılmıştı: Mississippi, Alabama, Georgia, Florida, Louisiana ve Texas. Bu yedi eyaletin temsilcileri daha sonra Montgomery, Alabama'da toplandı ve Amerika Konfedere Devletleri adında yeni bir hükümet kurdu.

O anda, sözde "sınır eyaletleri" ayrılmayı reddettiler, ancak bunlar köle devletleriydi ve bu nedenle Lincoln, sınır eyaletlerinin Derin Güney'e katılmaya karar verebileceğinden endişelenmek zorundaydı. Lincoln artık bölünmüş bir ulusun seçilmiş başkanıydı. Ancak Mart ayında fiilen göreve gelene kadar kriz, ayrılmanın yasa dışı olduğuna inanmasına rağmen zorla müdahale etme ve bunu engelleme hakkına sahip olduğuna inanmayan Başkan James Buchanan'ın sorumluluğundaydı. Bunun yerine Kongre, hiçbirinin pek fazla başarı şansı taşımadığı görülen çeşitli uzlaşma tedbirleri üzerinde çalışmaya başladı. Lincoln, özellikle köleliğin bölgelere yayılması konusunda her türlü uzlaşma girişimine karşı olduğunu özel olarak duyurdu. Ancak kamuoyu önünde, gerçekten göreve gelene kadar duruma müdahale etmemesi gerektiğini savundu. Bunun yerine kabinesini toplamaya başladı. Bu dönemde seçtiği kabine üyelerine bakarken, neden bu seçimleri yaptığını düşünün. Örneğin, Cameron beceriksiz ve sahtekar olarak ün yapmışken, ülke görünüşte savaşın eşiğindeyken

⁹³ Lorant, The Life of ABRAHAM LINCOLN..., p. 226

onu savaş bakanı olarak Simon B. Cameron'u seçmeye iten faktörler nelerdi? Lincoln, Washington'a gitmeden önce üvey annesine veda etmek için Coles County'ye gitmek için zaman buldu. Onu çalışmaya ve okumaya ilk teşvik eden oydu ve bunun sonucunda aralarında özel bir bağ oluştu. Lincoln oradayken babası Thomas Lincoln'ün mezarını da ziyarete gitti. Bu, Lincoln'ün babasının mezarını ziyaret ettiği tek zamandı. Orada dururken Lincoln'ün kafasından neler geçtiğini hayal edin. Elbette gençliğini düşünmüş ve kendini eğitime konusundaki kararlılığını hatırlamış olmalı, ancak babası ona eğitimin faydasız ve zaman kaybı olduğunu söylemişti. Lincoln ile babası arasındaki uçurum gerçektir ve Lincoln'ün, babasının eğitime yönelik tutumuna hâlâ kırgın ve kızgın olduğunu hayal etmek zor değil. Şimdi Lincoln, Amerika Birleşik Devletleri Başkanı olmak için Illinois'den ayrılmak üzereydi. Lincoln, babasının mezarındayken mezar taşının olmadığını fark etti ve bir tane satın alacağına söz verdi.

Kaynaklar

- Allan Nevins, *The Emergence of Lincoln*, (New York: NY, CHARLES SCRIBNER'S SONS, 1950), p. 3.
- Art. bur M. Schlesinger. Jr.. *The Age of Jackson* (Boston: Little, Brown. and Co .. 1945), p. 279.
- Brian R. Dirck, *Lincoln and the Constitution* (Carbondale, IL: Southern Illinois University Press, 2012), p. 9.
- Carpenter, Francis B.. *Beyaz Saray'da Altı Ay: Bir Resmin Hikayesi*, Hurd Ve Houghton, (1866), p. 217.
- Daniel Walker Howe, *The Political Culture of the American Whigs* (Chicago: U of Chicago P, 1979), p. 1.
- David Zarefsky, "Abraham Lincoln, 'A House Divided': Speech at Springfield, Illinois (16 June 1858)," *Voices of DEMOCRACY* 6 (2012), p. 23..
- David Zarefsky, "Lincoln and the House Divided: Launching a National Political Career," *Rhetoric & Public Affairs* 13, no. 3 (2010), p. 423.
- Donald, David Herbert, *Lincoln*, New York, New York: Simon ve Schuster (1996), p. 20-22.
- Donald, David Herbert, *Lincoln*. New York, New York: Simon and Schuster, (1996), p. 21.
- Doris Kearns Goodwin, *Team of Rivals: The Political Genius of Abraham Lincoln* (New York: NY, Simon & Schuster, 2005), p. 8.
- Duane Schultz, "Over The Earth I Come: The Great Sioux Uprising Of 1862", *The Annals Of Iowa*, Vol. 52 (1993), pp. 326-328.
- Harold Holzer. *Lincoln at Cooper Union: The Speech That Made Abraham Lincoln President* (New York: NY, Simon & Schuster, 2004), p. 111.
- Harrison, J. Houston, *Settlers by the Long Grey Trail*. Joseph K. Ruebush Co, (1935), p. 276.
- HENRY ADAMS, *Je Life of Albert GalASUN* (Philadelphia: J.B. Lippincot.t & Co .. 1880), p. 635.
- HENRY ADAMS, *Je Life of Albert GalASUN* (Philadelphia: J.B. Lippincot.t & Co .. 1880), p. 635
- itical Genius of Abraham Lincoln (New York: NY, Simon & Schuster, 2005), p. 54.

INTERNATIONAL JOURNAL OF EASTERN MEDITERRANEAN STUDIES
REFEREED JOURNAL
ISSN NO: 2980-2350
VOL: 1, ISSUE: 3

John Poulakos, "Towards a Sophistic Definition of Rhetoric," *Philosophy & RHETORIC* 1, NO. 16 (1983): 36-41.

Michael Burlingame, *The Inner World of Abraham Lincoln* (Urbana, IL: University of Illinois Press, 1994), p. 37.

Michael Burlingame, *The Inner World of Abraham Lincoln* (Urbana, IL: University of Illinois Press, 1994), 37.

Michael Hogan and Leroy Dorsey, "Public Opinion and the Nuclear Freeze: The Rhetoric of Popular Sovereignty in Foreign Policy Debate," *Western Journal of Communication* 55, no. 4 (1991), p. 320.

Michael Pfau, *The Political Style of Conspiracy: Chase, Sumner, and Lincoln* (East Lansing, MI: Michigan State University Press, 2005), p. 43.

Nathaniel Grigsby, Silas Richardson, Nancy Richardson, and John Romine, *INTERVIEW WITH WILLIAM H. HERNDON*, Sept. 14, 1865, in Douglas L. Wilson and Rodney O. Davis, eds., *Herndon's Informants: Letters, Interviews, and Statements about Abraham Lincoln* (Urbana: University of Illinois Press, 1997), p. 450.

Plowden, David, *Lincoln and His America: 1809-1865* (New York, NY: The Viking Press, 1970), p. 10.

Robert Bray, *Reading with Lincoln* (Carbondale, IL: Southern Illinois University Press, 2010), 41-48.

Sandburg, Carl, *Abraham Lincoln: The Prairie Years*. San Diego, California: HARCOURT. OCLC 65, (1926), p. 20.

Sean Wilentz, *The Rise of American Democracy: Jefferson to Lincoln* (New York, NY: Norton, 2005), p. 736.

Stefan Lorant, *The Life of Abraham Lincoln: A Short, Illustrated Biography*, USA 1955, p. 7; Henry Adams, *The Life of Albert Gallatin* (Philadelphia: J.B. Lippincott & Co. 1880), p. 635.

Timothy Good, *Lincoln For President: An Underdog's Path to the 1860 Republican Nominaiton*, (Jefferson, NC: McFarland & Company, Inc), p. 9.

Timothy Good, *Lincoln For President: An Underdog's Path to the 1860 Republican Nominaiton*, (Jefferson, NC: McFarland & Company, Inc), p. 9.

Warren, Louis A. (2017). *Lincoln's Youth: Indiana Years, Seven to Twenty-One, 1816–1830* (Classic Reprint). London, England: (2017), p. 3-4.

Warren, Louis A., *Lincoln's Youth: Indiana Years, Seven to Twenty-One, 1816–1830* (Classic Reprint). London (2017), p. 4.

INTERNATIONAL JOURNAL OF EASTERN MEDITERRANEAN STUDIES
REFEREED JOURNAL
ISSN NO: 2980-2350
VOL: 1, ISSUE: 3